

บทที่ ๓

วิเคราะห์พุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ ของพระเจ้าปเสนทิโกศล กับเหตุการณ์ในปัจจุบัน

พุทธทำนายนั้น เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้าได้ตรัสทำนายไว้ ในครั้งที่พระองค์ประทับอยู่ที่พระเชตวันมหาวิหาร เป็นการทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ ของพระเจ้าปเสนทิโกศล ผู้ปกครอง เมืองสาวัตถี แห่งแคว้น โกศล ยุคหลังพุทธกาลมีนักปราชญ์ราชบัณฑิต ได้วิเคราะห์ วิจัยพระสุบินนิมิตไว้หลายทัศนะ ซึ่งผู้วิจัยจะวิเคราะห์เรื่องนี้โดยละเอียด เพื่อให้มองเห็นภาพ ในพุทธทำนายที่เกิดขึ้นแล้วในปัจจุบันนี้ ในอนาคตเหตุการณ์ร้ายในพุทธทำนายก็จะรุนแรงมากขึ้น ถ้าหากเราหาทางป้องกันเหตุการณ์ร้ายต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น หรือถ้าเกิดขึ้นก็จะไม่รุนแรงมากนัก เรื่องพุทธทำนายในอดีตจนถึงอนาคต มีเหตุผลน่าเชื่อถือรองรับ เพราะมีปรากฏในคัมภีร์ ทางพระพุทธศาสนา ซึ่งได้กล่าวถึงเรื่องพุทธทำนายไว้หลายเล่ม เช่น ในชาดก ในอรรถกถา และยังมีปรากฏในหนังสือตำรา เอกสาร งานวิจัย และงานเขียนที่นักปราชญ์ผู้ทั้งหลายได้วิเคราะห์ วิจัยเอาไว้

พุทธทำนายมีความเชื่อสืบต่อกันมานาน มีปรากฏในตำนานสร้างเมือง และตำนาน พระพุทธบาท เป็นการทำนายอนาคตของโลก พระพุทธศาสนา พระสาวกและอนาคตพระศาสนา องค์ใหม่ พระพุทธเจ้าทรงปรีชาหยั่งรู้อดีตและอนาคตได้ด้วย “ญาณ” พุทธทำนายมีบันทึกในคัมภีร์ ต่าง ๆ เช่น พระไตรปิฎก คัมภีร์สังคหะ ปุณทริกสูตรอรรถกถา และ คัมภีร์มิลินทปัญหา ถึงแม้ว่า จะแต่งขึ้นหลังพุทธกาลก็ได้รับความเชื่อถือมาก^๑ ในพุทธศาสนาฝ่ายมหายาน เช่น ในประเทศทิเบต จีน ไทย พม่า ลาว ปาเลอี อาหรับ กรีก อังกฤษ ในคัมภีร์ภาษาบาลีของไทย คือ คัมภีร์ชาดกกฎกถา หรืออรรถกถาชาดก แต่งขึ้น โดยพระพุทธโฆษาจารย์ ชาวอินเดีย ในราวพุทธศตวรรษที่ ๑๐^๒ ส่วนในพระไตรปิฎกของไทย ฉบับมหาจุฬาฯ (ภาษาไทย) นั้น อยู่ในพระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๒๗ ขุททกนิกาย ชาดก เอกนิบาต มหาสุปินชาดก^๓

^๑ สมฤทธิ บัวระมวล, พุทธทำนาย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คุ้มคำ, ๒๕๔๓), หน้า ๕-๖.

^๒ สุขพัฒน์ อนนท์จารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ลูก ส.ธรรมภักดี, ๒๕๔๖), หน้า ๔๖๕-๔๖๖.

^๓ พุ.ชา. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

ส่วนในพระไตรปิฎก ฉบับมหาหมากุฏ (ภาษาไทย) นั้น มีปรากฏในพระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๕๖ ขุททกนิกาย ชาดก มหาสุบินชาดก^๔

ในพุทธทำนายนั้น พระพุทธเจ้าทรงตรัสทำนายเกี่ยวกับความเป็นไปของโลกมนุษย์ และสรรพสิ่งทั้งหลาย ไว้ล่วงหน้าอย่างแม่นยำ พระองค์ทรงได้ตรัสเรื่อง “โลก” กับภิกษุทั้งหลาย และสมณะพราหมณ์ว่า

“โลกนี้มีที่ที่สุด มีสถานกลม เพราะอาศัยความเพียรเครื่องเผากิเลส ความเพียรที่ตั้งมั่น ความหมั่นประกอบความไม่ประมาท และอาศัยการใช้ความคิดอย่างถูกต้องแล้วบรรลุเจโตสมาธิ ที่เป็นเหตุทำจิตให้ตั้งมั่น จึงเข้าใจว่าโลกนี้มีที่ที่สุด เพราะการบรรลุธรรมวิเศษนี้ พระองค์จึงรู้ว่าการ ที่โลกนี้มีที่ที่สุด และมีสถานกลม”^๕

ซึ่งก็เป็นความจริงดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในครั้งพุทธกาลและเมื่อประมาณ ๒๐๐ กว่าปี ที่ผ่านมามีนักวิทยาศาสตร์ “กาลิเลโอ” ได้พิสูจน์ความจริงแล้วว่าโลกกลม และก็เป็นจริง ดังที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้เมื่อ ๒๕๐๐ กว่าปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นสิ่งยืนยันได้ว่า พุทธทำนายย่อม มีส่วนของความเป็นจริง^๖ และเมื่อพระองค์ทรงทำนายแล้วยังได้ตรัสอีกว่า หลังจากเวลาล่วง ถึงถึงพุทธกาล หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาจะเริ่มเสื่อมถอยลง พุทธบริษัททั้งหลายจะละทิ้ง พระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า และจะปฏิบัติในอกุศลกรรมมีทุจริต ๓ ประการ คือ กายทุจริต วาจาทุจริต มโนทุจริต และจะไม่ตั้งอยู่ในหลักมนุษยธรรม ศีล ๕ คือ ผู้คนจะไม่ประพฤติ อยู่ในศีลธรรมอันดีงามทางพระพุทธศาสนา กล่าวคือ จะประพฤตินอกกรีต หรือนอกจากหลักธรรม คำสอนทางพระพุทธศาสนา

พุทธทำนายเป็นการทำนายเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับโลกมนุษย์ในอนาคต ซึ่งเป็นการ ทำนายครั้งสำคัญของประวัติศาสตร์โลก พระพุทธเจ้าทรงทำนายไว้ในครั้งพุทธกาล เมื่อ ๒๕๐๐ กว่าปี ที่ผ่านมาแล้ว ก่อน “นอस्टราดามุส” นักทำนายอนาคตของโลก ชาวฝรั่งเศส ซึ่งทำนายไว้ว่า ใน ค.ศ. ๑๙๘๖-๒๐๐๐ จะเกิดแผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ทั้งในแถบเอเชียและยุโรป บ้านเรือน ที่อยู่อาศัย จะพังทลาย ผู้คนจะล้มตายเป็นจำนวนมาก ในประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ในแถบ

^๔ พ.ชา.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๑๖.

^๕ ที.ส. (ไทย) ๘/๕๔/๒๒.

^๖ โพธิ์ทอง, พุทธทำนาย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อานวยสาส์น, ม.ป.ป.), หน้า ๖๒.

เอเชียก็เกิดภัยทางธรรมชาติครั้งรุนแรงที่สุดที่เคยเกิดขึ้น ในวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ คือ คลื่นยักษ์ “สึนามิ” มีประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะในแถบมหาสมุทรอินเดีย เสียชีวิตเป็นจำนวนมากหลายแสนคน ซึ่งในวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ทั่วโลกได้รวมจัดงานรำลึกถึงผู้ที่เสียชีวิตจากเหตุการณ์ร้ายคลื่นสึนามิ จะเกิดมลภาวะทางอากาศทำให้ท้องฟ้ามีดกรึ่มบดบังโลก จะเกิดการก่อจลาจลและสงคราม” ซึ่งในประเทศไทยก็เกิดการจลาจล เช่น เกิดการปฏิวัติในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ และครั้งล่าสุดในปี พ.ศ. ๒๕๕๓

นอศตราดามุสยังได้กล่าวอีกว่า จะเกิดความอดอยาก และเกิดโรคระบาดร้ายแรงทั่วโลก ในประเทศไทยช่วงเวลา ๓๐ ปี ที่ผ่านมจนถึงปัจจุบันนี้ ก็มีโรคระบาดร้ายแรงเกิดขึ้นมากมาย เช่น โรคไข้หวัดนก และที่ร้ายแรงที่สุด คือ โรคเอดส์ มีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ทั่วโลก เพราะหาการรักษาให้หายขาดยังไม่ได้ และล่าสุดคือโรคอีโบล่า (EBOLA) ซึ่งโรคนี้ระบาดในแถบยุโรป มีผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเป็นจำนวนมากหลายพันคน และกำลังจะระบาดไปทั่วโลก ซึ่งภัยพิบัติทางธรรมชาติและภัยจากโรคร้ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนี้ ล้วนแต่เกิดขึ้นจากน้ำมือของมนุษย์ทั้งสิ้น ซึ่งภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ เป็นไปตามตามพุทธทำนายทั้งสิ้น แต่ในพุทธทำนาย ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้นั้น ไม่ใช่หลักธรรมที่สำคัญในพระพุทธศาสนา แต่เป็นพระโอวาทที่พระพุทธองค์ทรงตรัสเตือนสติมนุษย์ทั้งหลาย ไม่ให้ตั้งอยู่ในความประมาท เพราะการดำเนินชีวิตด้วยความประมาทนั้น จะเป็นสาเหตุให้เกิดความหายนะ และเป็นหนทางไปสู่ความพินาศ หลักธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงให้ความสำคัญนั้น พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) ได้กล่าวไว้ในหนังสือพุทธธรรมว่า หลักธรรมคำสั่งสอนในพระพุทธศาสนานั้น พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนในเรื่อง “สัจธรรม” ที่เป็นหลักความจริงในไตรลักษณ์มากกว่าเรื่องอื่น ๆ

๓.๑ สาเหตุให้เกิดพระสุบินนิมิต

พระสุบินนิมิต หรือความฝัน ย่อมมีสาเหตุทำให้เกิดขึ้น ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า สาเหตุทำให้เกิดความฝันมีอยู่หลายประการ ในบางสาเหตุก็ทำให้ความฝันนั้นเป็นจริงก็มี และในบางสาเหตุก็ทำให้ความฝันนั้นไม่เป็นจริงก็มี ความฝันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับจิตของมนุษย์

^๓ กลุ่มสุตตังคิณ, ความฝันของพระราชาสาธดาพยากรณ์, (กรุงเทพมหานคร: ชีระการพิมพ์, ๒๕๔๕), หน้า ๒๕-๓๐.

ในขณะที่นอนหลับ ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งในกลางวันและกลางคืน ความฝันมีทั้งบอกเหตุดีที่เป็นมงคล และบอกเหตุร้ายที่เป็นอัปมงคล สาเหตุที่ทำให้เกิดความฝันนั้น มีปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎก และในคัมภีร์ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในพระไตรปิฎกนั้น มี ๔ ประการ^๔ คือ

๑. ธาตุกำเริบ
๒. อารมณ์ที่เคยรับรู้มาก่อน
๓. เทวดาลใจ
๔. ปุพพนิมิต เป็นลางบอกเหตุดีเหตุร้าย

ในสาเหตุให้เกิดความฝัน ในข้อที่ ๑ ธาตุกำเริบ ข้อที่ ๒ อารมณ์ที่เคยรับรู้มาก่อน เป็นความฝันที่ไม่เป็นจริง ข้อที่ ๓ เทวดาลใจ เป็นความฝันที่เป็นจริงก็มี ไม่เป็นจริงก็มี ส่วนสาเหตุให้เกิดความฝันใน ข้อที่ ๔ ปุพพนิมิต เป็นลางบอกเหตุดีเหตุร้าย เป็นความฝันที่เป็นจริงแน่นอน จะเห็นได้ว่า สาเหตุของการเกิดความฝันมีทั้งเป็นจริงและไม่เป็นจริง ฉะนั้นสาเหตุของความฝันจึงไม่สามารถยืนยันได้แน่ชัดหมดทุกข้อ เพราะบางข้อก็เป็นจริง บางข้อก็ไม่ใช่จริง ในเรื่องสาเหตุของความฝันนั้น ยังได้กล่าวไว้ในคัมภีร์มิลินทปัญหา ซึ่งสาเหตุของความฝันมีทั้งสาเหตุที่เกิดจากธาตุ ๔ และขันธ ๕ ในร่างกายของมนุษย์ไม่ปกติ และสาเหตุเกิดจากสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ ซึ่งสาเหตุมีหลายประการ ดังนี้

ในคัมภีร์มิลินทปัญหาก็ได้กล่าวถึงสาเหตุของความฝันไว้ว่า มี ๖ ประการ^๕ ซึ่งในส่วนหนึ่งเกี่ยวกับสภาวะของร่างกาย และส่วนหนึ่งเกี่ยวกับสภาวะของจิต คือ

๑. ฝันเพราะลมกำเริบ
๒. ฝันเพราะดีกำเริบ
๓. ฝันเพราะเสมหะกำเริบ
๔. ฝันเพราะสิ่งทั้ง ๓ นี้กำเริบ
๕. ฝันเพราะเทวดาอุปสังหรณ์
๖. ฝันเพราะสิ่งที่เคยประพฤติมาปรากฏ

^๔ อภ.ปญจก. (ไทย) ๒๒/๑๕๖/๓๓๕.

^๕ ปุ๋ย แสงฉาย อนงคาราม, มิลินทปัญหา, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ลูก ส. ชรรณกัณฑ์, ๒๕๕๓), หน้า ๓๖๖.

สาเหตุให้เกิดความฝัน ในข้อที่ ๖ นั้น เป็นสิ่งที่เคยประพาศมาปรากฏ คือ บาปและบุญ ที่ทำไว้แต่ปางก่อนมาปรากฏให้เป็นนิมิต ความฝันนี้เป็นความฝันที่เป็นจริง ส่วนความฝันใน ๕ ข้อ แรกนั้น เป็นความฝันที่ไม่เป็นจริง เพราะเกิดจากธาตุ ๔ ชั้น ๕ ไม่ปกติ

พุทธท่านายนั้น ในมหาสุปนิชาดกได้กล่าวว่า ในครั้งที่พระพุทธเจ้าทรงประทับอยู่ที่พระเชตวันมหาวิหาร แห่งกรุงสาวัตถี แคว้นโกศล พระเจ้าปเสนทิโกศล ผู้ปกครองเมืองสาวัตถี ซึ่งในราตรีหนึ่ง พระองค์ทรงพระสุบินนิมิตประหลาด ๑๖ ประการ ตกพระทัยตื่นจากบรรทม ทรงปริวิตกในพระสุบินนิมิตยิ่งนัก ในรุ่งขึ้นจึงรับสั่งให้พราหมณ์ปุโลหิตเข้าเฝ้าเพื่อทำนายพระสุบินนิมิต พราหมณ์ได้พยากรณ์ว่า จะเกิดร้ายแก่พระชนมชีพของพระองค์ พระอัครมเหสี และพระราชสมบัติ ซึ่งพราหมณ์ได้แนะนำวิธีขจัดปัดเป่าเหตุร้ายนี้ ด้วยการทำพิธีฆ่าสัตว์บูชายัญ แต่พระมเหสีทรงห้ามเลยไม่ได้ฆ่าสัตว์บูชายัญ^{๑๑} พระเจ้าปเสนทิโกศลจึงเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า และกราบทูลเรื่องพระสุบินนิมิต ๑๖ ประการนี้ พระพุทธองค์ตรัสว่า ในพระสุบินนิมิตนี้ จะไม่เกิดเหตุร้ายต่อพระองค์ พระมเหสี และพระราชบัลลังก์แต่อย่างใด แต่จะเกิดกับพระพุทธศาสนา ในอนาคตข้างหน้า เมื่อตอนที่พุทธศาสนิกชนทั้งหลาย ประพฤติเสื่อมจากหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

พุทธท่านายนั้น เป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงของสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโลกนี้ เช่น มนุษย์ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชนชาติ และดินฟ้าอากาศในภูมิภาคต่าง ๆ จะเกิดมหันตภัยร้ายแรง จนทำให้สูญเสียชีวิตและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ เป็นเพราะน้ำมือของมนุษย์เองที่เป็นผู้ทำลายธรรมชาติก่อน และในตอนนี้ธรรมก็กลับมาทำลายมนุษย์ การที่จะหยุดยั้งมหันตภัยนี้ได้ มนุษย์ต้องไม่ทำลายธรรมชาติ คือ หยุดตัดไม้ทำลายป่า หยุดสร้างภาวะที่ทำให้เกิดโลกร้อน เช่น การเผาขยะมูลฝอย การปล่อยควันพิษตามโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ซึ่งปัญหานี้เกิดขึ้นมากในประเทศกำลังพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม เช่น ประเทศจีน พม่า ลาว และประเทศไทย เป็นต้น มหันตภัยที่จะเกิดขึ้นกับโลกมนุษย์นี้ พระพุทธเจ้าใช้พระปรีชาญาณหยั่งรู้ถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นกับโลกมนุษย์ในอนาคต ซึ่งพุทธท่านายมีหลายเรื่อง เช่น พุทธท่านายพระสุบินนิมิต ๕ ประการ ก่อนที่พระองค์จะตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า

^{๑๑} อารยัน, วิจารณ์พุทธท่านาย, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อานวสาสน์, (๒๕๓๘), หน้า ๑-๒.

ในพุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ประการ ของพระเจ้าปเสนทิโกศล เรื่องพุทธทำนายนี้ แม้จะเกิดขึ้นจริงก็ตาม แต่พระพุทธเจ้าทรงไม่ให้ความสำคัญมากนัก เพราะถือว่าเป็นเรื่องของอนาคต เป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง ไม่ควรคิดพะวงให้มากนัก พระพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่า บุคคลไม่ควรตามคิดถึงสิ่งที่ล่วงไปแล้วด้วยความอาลัย และไม่ควรพะวงในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง กล่าวคือ สิ่งที่เป็นอดีตก็ละไปแล้ว สิ่งที่เป็นอนาคตก็ยังมาไม่ถึง ถ้าเราพิจารณาหลักธรรมข้อนี้จะเห็นได้ว่า พระองค์ทรงต้องการให้เราอยู่กับปัจจุบันมากกว่า แต่ก็ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องพุทธทำนาย ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า แต่พระองค์ไม่ต้องการให้เราพะวงถึงสิ่งที่ยังมาไม่ถึงมากเกินไป ถ้าหากเราทำปัจจุบันให้ดีแล้ว อนาคตย่อมจะดีตามไปด้วย เพราะว่าการกระทำเหตุดีหรือไม่ดีในปัจจุบันนั้น จะส่งผลไปในอนาคตข้างหน้า ดังนั้น ถ้าเราต้องการความสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของเรา จะต้องรักษาศีล ๕ ให้ดี เพื่อป้องกันภัยต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับโลกมนุษย์ ไม่ว่าภัยที่จะเกิดกับชีวิต ภัยที่เกิดกับทรัพย์สิน ภัยที่เกิดกับครอบครัว ภัยที่เกิดกับสังคม และภัยที่เกิดกับตัวของเราเอง

พุทธทำนายนี้ จึงเป็นสิ่งเตือนสติให้มนุษย์ไม่ประมาทในการดำเนินชีวิต ถ้าเรามีความประมาท ไม่ระมัดระวังในการดำเนินชีวิต ภัยพิบัติต่าง ๆ ก็จะเกิดขึ้นกับเรา ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะ ไม่มีความประมาท ภัยพิบัติต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น หรือถ้าเกิดขึ้นก็จะไม่รุนแรงมากนัก ยังพอที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ถ้าหากคนในสังคมช่วยกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติ คือ ไม่ทำลายธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมให้เสื่อมโทรมลง รักษาธรรมชาติให้มีความสมดุล ภัยจากธรรมชาติหรือภัยจากสิ่งอื่น ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น หรือถ้าภัยต่าง ๆ จะเกิดขึ้นก็คงอีกนานมาก ในพุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อนี้ จึงมีเนื้อหาครอบคลุม ทั้งภัยทางการเมืองการปกครอง ภัยทางธรรมชาติ และภัยทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ในเรื่องของพุทธทำนายนี้จึงมีความสำคัญมาก ซึ่งผู้วิจัยจะได้อธิบายเนื้อหาในเรื่องนี้โดยละเอียด และมีรูปภาพของเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งใช้ประกอบกับปริศนาธรรม ในพุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ ของพระเจ้าปเสนทิโกศล เพื่อให้มองเห็นภาพได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีรูปภาพและข้อความอธิบายปริศนาธรรมแต่ละข้อ มีเนื้อหาสำคัญตามลำดับ ดังนี้

๓.๑.๑ ปริศนาธรรมพระสุบินที่ ๑ พญาโคอุสภะ^{๑๑} หมายถึง โคผู้มีสีเหมือนดอกอัญชัน ๔ ตัว พวกมันวิ่งมาจากทิศทั้ง ๔ เข้าสู่ท้องพระลานหลวงท่าทางจะชนกัน^{๑๒} ตามปกติแล้วโคที่วิ่งมาจะต้องชนกัน แต่โคนั้นไม่ได้ชนกัน กลับถอยหายไปโนทิศทั้ง ๔ ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดวิสัย

พุทธท่านายว่า ในกาลที่โลกเสื่อมลง มนุษย์ไม่ต้องอยู่ในธรรม กุศลธรรมลดน้อยถอยลง แต่อกุศลธรรมนั้นมีมากขึ้น ในกาลที่โลกเสื่อมลง ฝนจะแล้ง ข้าวกล้าจะแห้ง และจะเกิดทุพภิกขภัยต่าง ๆ ขึ้น และในอนาคตข้างหน้าจะเกิดภัยธรรมชาติ ฝนจะไม่ตกตามฤดูกาล เพราะมีคนเห็นแก่ตัว ลักลอบตัดไม้ทำลายป่าเป็นอันมากจึงทำให้เกิดภัยแล้ง ก่อนเมฆที่ไหลมารวมตัวกันทั้ง ๔ ทิศ คุกสลายกับฝนจะตกแต่ไม่ตก เมฆลอยจางหายไป เกิดความแห้งแล้ง พืชพันธุ์ต่าง ๆ เหี่ยวแห้งตาย ข้าวของแพงมีเงินก็หาซื้อยาก จะเกิดทุพภิกขภัยทั่วปฐพี ทำให้สรรพสัตว์ทั้งหลายล้มตายเป็นจำนวนมาก เพราะขาดแคลนอาหารและน้ำ อีกประการหนึ่ง ผู้บริหารบ้านเมืองขาดคุณธรรม หาผลประโยชน์เพื่อตนและพวกพ้อง โดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น ประชาชนก็ขาดศีลธรรม เห็นแก่ตัวเอารัดเอาเปรียบคดโกงซึ่งกันและกัน ไม่มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ขาดความเมตตาปรานีต่อกัน เปียกเปียกผู้อ่อนแอกว่า จะทะเลาะวิวาทกัน บางครั้งถึงกับฆ่ากันตาย ปล้นจี้

^{๑๑} พุ.ช.ร. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๑๒} พุ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๐-๒๒๑.

มาซึ่งทรัพย์ ทำให้สังคมเกิดความเดือดร้อน และเกิดความทุกข์เสียใจ^{๓๓}

จึงเปรียบเหมือนกับ โศดำทั้ง ๔ ทำท่าจะชนแต่ไม่ชนกัน เหมือนฝนท่าท่าจะตกแต่ก็ไม่ตก ดังนั้นกปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

หนึ่งฝืนว่าโคทั้งสี่มีกำลัง	เล่นประด้างมาโดยทศนิมิตเห็น
จะชนกันแล้วหันห่างต่างกระเด็น	กลับหลีกหนีหนีเร้นไปลับตัว
โปรคอกปายาทายว่าฤดูฝน	เมฆหมอกบนมีมิดทุกทิศทั่ว
คงจะโปรยสายพิรุณชุ่มเขียวม้ว	พายุพัดกลัดกลั้วสลายไป
จะลำบากยากเสียใจแก่ไพร่พล	ด้วยน้ำฝนไม่ตกมาในไร่นา
ทั้งคั่นกล้าเต้าแดงเหี่ยวแห้งไป	อีกผลไม่ม่วงปรางจะบางเบา
เกิดข้าวยากหมากแพงทุกแหล่งหล้า	ฝูงประชาแค้นคับลงอับเฉา
ด้วยมนตรึมิโมหาปัญญาเบา	ลำเอียงเอาอามิสไม่คิดกรรม ^{๓๔}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๑ นี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้บริหารประเทศชาติมีโอกาสเข้าไปทำงานที่จะการทุจริต คอร์รัปชัน ใช้อำนาจไม่เป็นธรรม ข่มขู่เอาผลประโยชน์จากประชาชน และกอบโกยผลประโยชน์ของประเทศชาติ ให้แก่ตนเองและพวกพ้อง พวกเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ หรือนายทุนผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นบางคน บุกรุกป่าสงวน ตัดไม้ทำลายป่า และร่วมมือกันกับเจ้าหน้าที่กรมที่ดิน บางคนที่ประพฤติมิชอบ ออกเอกสารสิทธิ์ (โฉนดที่ดิน) เพื่อครอบครองเอาที่ดินของหลวงที่เป็นที่สาธารณะมาเป็นของตนเองและพวกพ้อง ดังที่เป็นข่าวกันในภาคใต้ ซึ่งทำให้ทรัพยากรของชาติเสียหายเป็นจำนวนมาก

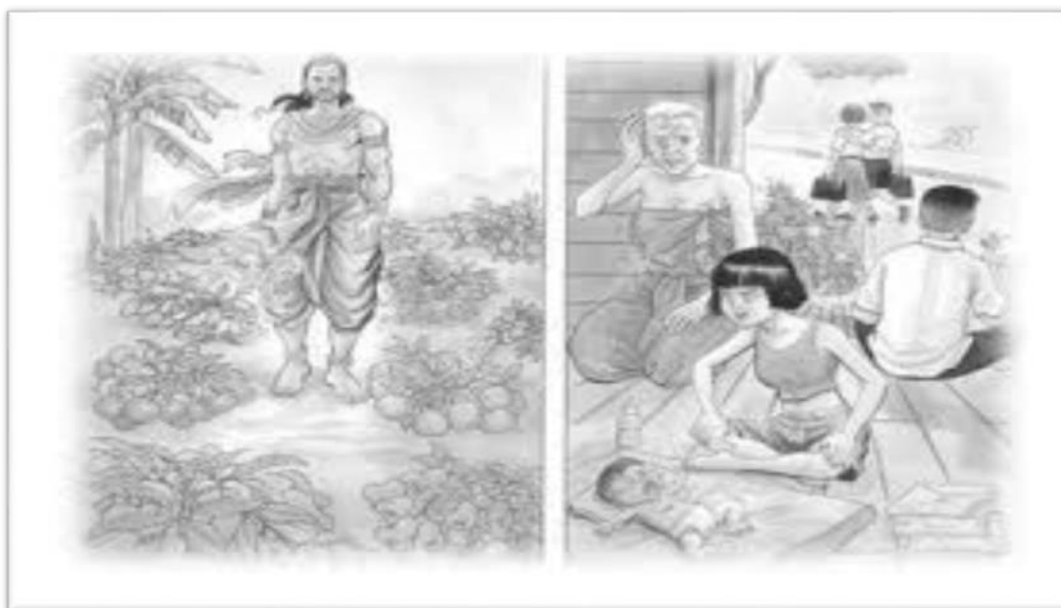
อีกประการหนึ่ง ในการกระทำความผิดเหล่านี้ ส่งผลกระทบทำอุณหภูมิสูงขึ้น อากาศอบอ้าวทำให้เกิดภาวะโลกร้อน และทำให้เกิดฝนแล้ง หรือในช่วงฤดูฝน ถ้ามีฝนตก ก็จะตกหนักจนเกิดอุทกภัย น้ำท่วมฉับพลัน สาเหตุเพราะคนในสังคมขาดจิตใต้สำนึก ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และสิ่งแวดล้อม จึงทำให้เกิดมหันตภัยทางธรรมชาติ ดังที่เราเห็นกันอยู่เป็นประจำ ภัยต่าง ๆ ที่เกิดจากธรรมชาตินี้ ทำให้เกิดความสูญเสียทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งทำให้เศรษฐกิจของประเทศชาติ เกิดความเสียหายเป็นจำนวนมหาศาล ถ้าพิจารณาเหตุการณ์ดังกล่าวในปัจจุบันนี้

^{๓๓} สุขพัฒน์ อนนท์จารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๗๑.

^{๓๔} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, , (ขอนแก่น: หจก. โรงพิมพ์คลังน่านาวิทยา ๒๕๕๓.), หน้า ๕๔.

ก็จะตรงกับพุทธทำนายในข้อที่ ๑ “โคดำล่าสัน ๔ ตัว” คือ ก้อนเมฆลอยมาจาก ๔ ทิศ ฝนทำท่าว่า จะตก แต่ก็ไม่ตก หรือถ้าฝนตกก็ตกหนัก ตกจนน้ำท่วม

๓.๑.๒ ปรีศนาธรรมพระสุบินที่ ๒ หมูไม้^{๑๕} หมายถึง ต้นไม้เล็ก ๆ สูงกว่าพื้นดินแค่ หนึ่งคืบ หรือหนึ่งศอก ก็ผลิดอกออกผลไปตาม ๆ กัน^{๑๖} ตามปกติต้นไม้ใหญ่จึงจะออกดอกออกผล แต่ต้นไม้เล็กยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ก็มีดอกมีผลมากมายเต็มต้น ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธทำนายว่า ในอนาคตข้างหน้าในกาลที่โลกเสื่อม มนุษย์ไม่ต้องอยู่ในธรรม ซึ่งมนุษย์ และสัตว์ทั้งหลายที่มีอายุน้อยก็จะมีระคะมาก เด็กหญิงที่มีวัยยังไม่สมบูรณ์จะสมสู่กับชาย ผู้หญิง จะมีระคะและมีครรภ์ตั้งแต่เยาว์วัย จะพากันมีบุตรและธิดาตั้งแต่วัยเด็ก เปรียบเหมือนต้นไม้เล็ก ๆ มีดอกและมีผล และในอนาคตข้างหน้า ผู้หญิงจะมีระคะตั้งแต่อายุยังน้อย หญิงยังเยาว์วัยยังไม่ถึง วัยสาวก็มีความกระสันในราคะตัณหา ต้องการอยากมีเพศสัมพันธ์ และอยากจะทำงาน เพราะแรง กระตุ้นจากเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น โทรศัพท์มือถือและอินเทอร์เน็ตสื่อลามกต่าง ๆ ซึ่งเป็นสิ่ง ภายนอกเข้ามากกระทบกับภายใน คือ ตาเห็นรูป หูได้ยินเสียง จมูกได้กลิ่น ลิ้นได้ลิ้มรส ภายได้สัมผัส และเกิดจากวิวัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ คือ เด็กมีร่างกายโตเร็วกว่าใจ ซึ่งร่างกายสามารถมีลูกได้ จึงได้แสวงหาความสุขทางร่างกาย และวัตถุภายนอก บางคนยังไม่ได้เป็นนางสาวเต็มตัว แต่ข้ามวัย

^{๑๕} พุ.ชา. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๑๖} พุ.ชา.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๒.

ไปเป็นนางเลขก็มี จึงเกิดปัญหาเด็กหญิงตั้งครรภ์ มีลูกก่อนวัยอันควร^{๑๑} เรียกว่า เด็กหญิงแม่ คือ เป็นแม่ตั้งแต่ยังเป็นเด็กหญิง ซึ่งในประเทศไทยของเราก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกปี

จึงเปรียบเหมือนกับต้นไม้แรกเริ่มยังไม่เจริญเติบโตเต็มที่ แต่ก็ออกดอกออกผลเต็มต้น ดั่งนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

สองฝืนว่าไม่รู้จนเจริญผล	คูวิกลเหมือนไม้ใหญ่ในไพรสนต์
พระทรงสัจย์ตรัสทายทำนายพลัน	ภายหน้านั้นชายหญิงทิ้งเหล่าก่อ
จะคบชู้หาสมาคม	จะเสพสมแต่แรกเริ่มละมุนหนอ
กุมารจะมีบุตรสุตริรือ	เริ่มแต่พอแรกเริ่มครุณี ^{๑๒}

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๒ นี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ในสังคมปัจจุบันนี้ เด็กวัยรุ่นหนุ่มสาวมีอิสระมากในการใช้ชีวิต ในสมัยก่อนนั้น รุ่นปู่ ย่า ตา ยาย สังคมยังไม่เจริญ การติดต่อสื่อสารยังไม่สะดวก จะติดต่อสื่อสารกันลำบาก แต่ในปัจจุบันนี้ เทคโนโลยีได้พัฒนามากขึ้น มีโทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต การใช้สื่อที่กล่าวมานี้ ถ้าใช้ในทางที่ผิดก็ทำให้เกิดปัญหาในสังคม เช่น มีสื่อลามกอนาจาร การโชว์รูปภาพเปลือยกาย การร่วมเพศเสพสมกัน ระหว่างชายกับหญิง และการเสพสมวิปริต ระหว่างชายกับชาย หรือหญิงกับหญิง สื่อเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เด็กหญิงและเด็กชายวัยรุ่นบางคนอายุยังไม่ถึง ๑๕ ปี ยังไม่ได้ทำบัตรประชาชนก็มีคนรัก เดินควงแขนกอดจูบกัน ตามถนน สวนสาธารณะ โรงภาพยนตร์ และตามห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ เหมือนกับพวกเด็กวัยรุ่นฝรั่ง โดยไม่อายผู้คนที่ผ่านไปมา และยังมีค่านิยมผิด ๆ เช่น เด็กวัยรุ่นหญิงไทยคนหนึ่ง มีค่านิยมว่า ถ้าผู้หญิงคนไหนสามารถร่วมหลับนอนกับผู้ชาย และจดบันทึกชื่อไว้ได้มากที่สุด ถือว่าเป็นผู้ชนะเก่งกว่าบรรดาเพื่อนของเธอ ซึ่งเรียกกันในกลุ่มวัยรุ่นว่า “เด็กล่าแต้ม”

พวกเด็กเหล่านั้น ยังจับคู่ร่วมเพศเสพสมกันอย่างสนุกสนาน โดยไม่คิดคำนึงถึงปัญหาที่จะเกิดตามมา เด็กหญิงบางคนตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร จึงเกิดปัญหาเรื่องการทำแท้ง หรือเมื่อคลอดทารกออกมาแล้ว นำไปทิ้งตามข้างถนน หรือสวนสาธารณะ ซึ่งเด็กพวกนี้เขายังอยู่ในวัยเรียน วัยศึกษา ยังไม่ควรที่จะแต่งงานมีครอบครัวเพราะพวกเด็กเหล่านั้นยังไม่มีอาชีพการงานทำและยังไม่มีรายได้เลี้ยงชีพตนและลูกที่จะเกิดมา สาเหตุของปัญหาเหล่านี้ส่วนมาก คือ สื่อลามกต่าง ๆ จากมือถือ คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์นี้ ก็จะตรงกับพุทธทำนาย

^{๑๑} สุขพัฒน์ อนุพันธ์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๓๒-๔๓๓.

^{๑๒} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๙๖.

ในข้อที่ ๒ “ต้นไม้มักรุ่นแต่มีผล” คือ ผู้หญิงจะไม่รักนวลสงวนตัว จะตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร เป็นเด็กหญิงแม่ มีลูกตั้งแต่ในวัยที่เป็นเด็กหญิง ยังไม่เป็นสาวเต็มตัว ซึ่งจะเห็นได้ในปัจจุบันนี้

๓.๑.๓ ปรีศนาธรรมพระสุบินข้อที่ ๓ แม่โค^{๑๙} หมายถึง แม่โคตัวใหญ่จะได้ดูคินนม ลูกโคตัวเล็ก ๆ ที่เกิดใหม่^{๒๐} ปกติลูกโคต้องกินนมแม่โค แต่นี้แม่โคกลับจะกินนมลูกโค ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธท่านายว่า ในอนาคตข้างหน้าความกตัญญูตเวทีของลูก จะลดน้อยถอยลงไป จะไม่มีความยำเกรงในพ่อแม่ หรือในแม่ยายพ่อตา และไม่เลื่อมใสศรัทธาในมารดาบิดา อยากจะให้ของกินของใช้แก่พ่อแม่ก็จะให้ ไม่อยากให้ก็จะไม่ให้ พระคุณที่พ่อแม่ให้กำเนิดมา ให้การเลี้ยงดู ให้การอบรมสั่งสอน ให้การศึกษา หาครูครองที่เหมาะสมให้ และมอบทรัพย์มรดกให้ แต่ลูกไม่เคยสำนึกในบุญคุณ ของพ่อแม่ ลูกจะไม่ทำหน้าที่ของลูกที่ดี เมื่อทำมาหากินเองได้แล้ว ก็จะทอดทิ้งพ่อแม่ให้อยู่อย่างลำบากยากเข็ญ และจะไม่ดูแลพ่อแม่ตอนที่ท่านแก่ชรา พ่อแม่ต้องการสิ่งใดต้องคอยตามงอนง้อ และคอยประจบประแจง เพื่อให้ลูก ๆ เห็นใจ และให้สิ่งของที่เป็นของกินของใช้ต่าง ๆ เพื่อจะได้ใช้ประทังชีวิตไปวัน ๆ ถ้าหากพ่อแม่ขัดใจ ไม่ทำตามใจ หรือทำให้ลูกไม่พอใจ ลูกก็จะต่อว่า หรือด่าประจานให้ได้รับความอับอายขายหน้า โดยไม่คำนึงว่าพ่อแม่จะเสียใจมากเพียงใด หรือบ้างครั้งก็ทุบตีหรือฆ่าพ่อแม่ก็มี ดังที่เห็นเป็นข่าว ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ มิให้เห็น

^{๑๙} พุ.ช.า. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๒๐} พุ.ช.า.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๒.

อยู่เป็นประจำในสังคมปัจจุบันนี้^{๒๑}

จึงเปรียบเหมือนกับแม่โคขอกินนมลูก คือ ขอในสิ่งที่เป็นไปได้ยาก หรือสิ่งที่เป็นไปได้
ไม่ได้ ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

อีกข้อสามฝันว่าแม่ควิน	วอนขอนมลูกกินน้ำบัลลี
โปรคอกิปรายทายนามิตนี้	ไปภายหน้าจะมีเป็นแน่นอน
คือพ่อแม่แก่ชรามาหาบุตร	ด้วยสิ้นสุดข้าวปลาทั้งผัวผ่น
ต้องมายอมปลอบขอเผ้าร้องอน	มันขอดก่อนตำทับให้อับอาย
พูดคำหยาบหยาบเหยียดเสียดพ่อแม่	ไม่กลัวแก่บาปกรรมทำเสียหาย
มิได้มีหิริโอตตปปะอาย	ทั้งหยาบคายจุ่มด้วยลมพาล ^{๒๒}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๓ นี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ พ่อแม่เลี้ยงลูกแบบลูกเทวดา และเอาอกเอาใจทุกอย่าง จนลูกกลายเป็นเด็กหัวคือ พ่อโตขึ้นก็จะเอาแต่ใจตัวเอง ไม่คำนึงถึงจิตใจ และความรู้สึกของผู้อื่น ไม่มีความกตัญญูรู้คุณของพ่อแม่ คือ ไม่เคยให้อะไรตอบแทนพระคุณของพ่อแม่ มีแต่คิดจะเอาจากพ่อแม่ อยากได้อะไรก็ร้องขอ ถ้าไม่ให้ก็จะต่อว่า คำประจานให้เสียใจ เมื่อพ่อแม่แก่ชราลง ทำมาหากินไม่ได้ ก็จะอยู่อย่างอดอยาก มีความลำบากยากแค้น ลูกที่ไม่มีความกตัญญูทวนทีต่อพ่อแม่ ก็จะไม่ดูแลเอาใจใส่ ปลอ่ยให้พ่อแม่อยู่อย่างอนาถา

อีกประการหนึ่ง ในสังคมปัจจุบันถือเงินเป็นพระเจ้า และถือเรื่องเงินเป็นใหญ่กว่า ความดีงาม ซึ่งคนในสังคมปัจจุบันนี้ ต้องดิ้นรนทำมาหากิน เพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง บางคนต้องออกไปทำงานต่างจังหวัด ทิ้งให้พ่อแม่ที่แก่ชราต้องอยู่กันตามมีตามเกิด นาน ๆ ทีลูกจะกลับมาเยี่ยม ลูกบางคนก็นำพ่อแม่ไปไว้ที่บ้านพักคนชรา หรือหนักไปกว่านั้น ลูกไม่เคยกลับมาเยี่ยมเลย ทิ้งให้พ่อแม่อยู่กันตามลำพัง เวลาเจ็บไข้ไม่มีใครดูแล เหมือนกับคนไร้ญาติขาดมิตร ลูกบางคนก็ดูแลเลี้ยงดูพ่อแม่แบบอนาถา คือ ปลอ่ยไปตามมีตามเกิด พ่อแม่ต้องการสิ่งใด เมื่อขอจากลูกก็ได้ แสนยาก หรือถ้าได้ก็ต้องงอนง้อขอร้องจึงจะให้ ถ้าพิจารณาเหตุการณ์ดังกล่าวในปัจจุบันนี้ ก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๓ “แม่โคขอกินนมลูก” คือ เมื่อพ่อแม่แก่ชราลงทำมาหากินไม่ได้ หรือเพื่อคราวที่จำเป็นจะพึ่งพาอาศัยลูกก็แสนยาก เพราะทุกวันนี้ลูกบางคนขาดความกตัญญูทวนที

^{๒๑} สุขพัฒน์ อนนทจารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม หน้า ๔๗๓.

^{๒๒} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๐๐.

ต่อพ่อแม่ และไม่เคยตอบแทนพระคุณของพ่อแม่เลย หรือตอบแทนก็จะเป็นไปได้ยากแสนยาก ส่วนมากแล้วมีแต่จะเอาทรัพย์สินสมบัติจากพ่อแม่มากกว่า

๓.๑.๔ ปรีศนาธรรมพระสุบินที่ ๔ โคผู้^{๒๓} หมายถึง โคอ่อนที่ไม่มีความชำนาญงานไถ และคราดไรร^{๒๔} คือ ตามปกติแล้วจะต้องเอาโคใหญ่ที่ชำนาญงานมาไถนา แต่มีคนเอาโคตัวเล็กมาไถนาแทน ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดวิสัย

พุทธท่านายว่า ในรัชสมัยของพระราชาหรือผู้บริหารประเทศไม่ตั้งอยู่ในธรรม จะไม่พระราชทานยศแก่หมาอ้ามาดัยผู้เป็นบัณฑิต แต่พระราชทานยศแก่คนหนุ่ม ๆ ในอนาคตข้างหน้า ผู้ปกครองบริหารบ้านเมืองจะเป็นคนหนุ่มไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน ไร้ความสามารถ และไม่อยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีงาม แต่พวกเขาเหล่านั้นจะใช้เล่ห์เหลี่ยมกลโกง และใช้เงินซื้อตำแหน่งการงาน หรือใช้ระบบอุปถัมภ์ ใช้เส้นสายเข้ามาทำงานในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง เมื่อได้เข้าไปบริหารหรือทำงาน ก็หาทางกอบโกยเอาเงินลงทุนคืน ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์ในการบริหารหรือทำงาน ไม่มีใครสนับสนุนให้เข้ามาบริหารหรือทำงาน ปล่อยให้คนหนุ่มที่จบการศึกษาใหม่ ไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน เข้ามาบริหาร

^{๒๓} พุ.ชา. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๒๔} พุ.ชา.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๓.

ควบคุมเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ เมื่อได้บริหารในตำแหน่งสูง ๆ ก็จะใช้อำนาจในทางมิชอบ มีผู้คัดค้านก็ไม่ยอมรับฟังคำแนะนำ และไม่เคารพยำเกรงต่อผู้มีอาวุโสกว่า^{๒๕}

จึงเปรียบเหมือนกับโคอ่อนเทียมแอกไถ คือคนขาดประสบการณ์ในการทำงาน ดังนั้นกษัตริย์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

สี่พันว่าโคใหญ่เคยไถ่นา	ไม่นำพาปล่อยปะละสถาน
เอาลูกโคเทียมไถเข้าไถการ	ไม่เคยงานเสียรอยย่อยยับไป
มันตื่นแตกแยกข้ามคันนาหนี	ไม่รู้ในท่วงที่ทำงานไถ
พระโปรดพุทธบรรหารว่านานไป	นเรศได้ทำยพระยาทุกธานี
จะคบคนพาลาปัญญาหายาบ	ม้าบาปหนุ่มคนองให้ครองที่
นับถือว่าสุจริตความคิดดี	ได้ท่วงที่พวกอุทานก็ลามลวน
ถึงได้เป็นเสนาปรึกษาความ	ทำวู่วามตามศักดิ์แล้วหักหวน
ชอบหรือผิดมิได้คิดข้อที่ควร	เอาแต่ส่วนสินบนคนใจ ^{๒๖}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๔ นี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ ผู้บริหารบ้านเมือง ข้าราชการ หรือหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง ในระบบของการทำงานนั้นจะใช้ระบบเส้นสาย เด็กฝากลูกท่าน หลานเธอที่ไม่มีประสบการณ์ทำงาน ไม่เคารพผู้มีอาวุโสที่มีประสบการณ์ในการทำงาน เล่นพรรค เล่นพวกในการเข้ารับตำแหน่งทำงาน โดยไม่คำนึงถึงผู้ใหญ่ที่มีประสบการณ์ทำงาน ข้าราชการ หรือหน่วยงานของรัฐบางแห่งจึงมีแต่เจ้าหน้าที่พนักงานไม่มีประสบการณ์ในการทำงานจึงทำให้ระบบงานเสียหาย และไม่มีระเบียบในการทำงาน ไม่ตรงต่อเวลา ทำงานเช้าชามเย็นชาม เลิกก่อน เวลากำหนด มาแบบไทย ไปแบบฝรั่ง คือ มาทำงานสายไปตรงเวลา แต่ตอนเลิกงานตรงเวลา

ในการบริหารประเทศชาติ ก็จะมีแต่พวกเด็กอันธพาล ที่มีความรู้ความสามารถมาก แต่ขาดคุณธรรมประจำใจ เมื่อเข้าไปทำงานแล้วก็จะเกิดโลก น้อราษฎร์บังหลวง เรียกกินสินบน และเบียดเบียนประชาชน ผู้ฐานะความเป็นอยู่ด้อยกว่าให้ได้รับความเดือดร้อน ถ้าพิจารณา ในเหตุการณ์ดังกล่าว ก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๔ “โคอ่อนเทียมแอกไถ” คือ เด็กที่จบการศึกษา

^{๒๕} สุพัฒน์ อนนทจักรย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๗๔.

^{๒๖} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๐๓.

มาใหม่ ๆ ยังขาดประสบการณ์ในการทำงาน แต่ไม่ยอมเรียนรู้กับผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน เมื่อผู้ใหญ่แนะนำก็ไม่เคารพทำตามผู้ใหญ่ เพราะถือว่าตนเองมีการศึกษาสูง และมีความรู้ความสามารถกว่าพวกอาวโสเหล่านั้น

๓.๑.๕ ปรีศนาธรรมพระสุบินที่ ๕ ม้า^{๒๗} หมายถึง ม้าตัวเดียวมีสองปาก มีฝูงชนพากันป้อนหญ้าให้กินทั้งสองปาก และม้าก็เคี้ยวกินหญ้าทั้งสองปาก^{๒๘} ตามปกติแล้วม้าควรจะอิ่มเร็วขึ้น แต่ม้าสองปากตัวนี้กินมากเท่าไรก็ไม่ยอมอิ่ม ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธท่านายว่า ในรัชสมัยของพระราชาหรือผู้บริหารประเทศไม่ตั้งอยู่ในธรรม จะแต่งตั้งให้บุคคลผู้ไม่มีศีลธรรม และไม่มีคุณธรรม ให้รับตำแหน่งวินิจฉัยคดีความในศาล เมื่อให้ตัดสินคดีก็กินสินบนจากทั้งสองฝ่าย คือ ทั้งฝ่ายโจทก์และฝ่ายจำเลย ซึ่งในอนาคตข้างหน้า ความยุติธรรมจะมีน้อย เพราะคนเห็นแก่อำมีสินบน ผู้มีหน้าที่ตัดสินคดีความ ก็จะมีอคติ คือ มีความลำเอียงในการตัดสินคดีความ จะใช้เล่ห์กลหลอกเอาเงินทั้งฝ่ายโจทก์และจำเลย ฝ่ายใดให้สินบนมากก็จะตัดสินให้เป็นฝ่ายชนะคดี ในการตัดสินที่ไม่เป็นธรรม ใช้ตำแหน่งหน้าที่เป็นเครื่องมือหาเงิน จึงเป็นช่องทางให้เกิดปัญหาคอร์รัปชันในหน้าที่ เพราะว่าการตรากฎหมาย

^{๒๗} พ.ชา. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๒๘} พ.ชา.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๔.

และการใช้กฎหมายในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคลในสังคมนั้น กฎหมายยังมีช่องโหว่^{๒๕} ต้องได้รับการแก้ไข และไม่กระทำผิดกฎหมาย แต่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

จึงเปรียบเหมือนม้าตัวเดียวมีสองปาก คือ กินได้ทั้งสองทาง ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

ห้าฟันว่าม้านั้นมีสองปาก	เห็นหญ้าออกปากอ้าน้ำลายไหล
ทั้งหญิงชายป้อนให้จนอ่อนใจ	ทนายอภัยจากตุลาที่ว่าความ
ทำนองว่าที่จะช่วยเจรจา	แนะนำทางวางทำนาเกรงขาม
แต่ว่ามีจริตความคิดทรม	พยายามทำว่าตนรู้ต้นปลาย
เข้ามาช่วยแก่งทำให้กำกวม	จะรวบรวมกันกินทั้งสองฝ่าย
ออกหน้าทำท่าเถียงดูเบี่ยงบ่าย	แนะนำให้ท้ายทั้งโจทก์และจำเลย
กินพลางทางคำข่มด้วยลมล่วง	ทั้งเหนียวหน่วงตามดิงแล้วนิ่งเฉย
บ้างอาศัยใช้การจนนานเลย	ความก็เกยแห้งแล้งอยู่ค้างปี ^{๓๐}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๕ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ ผู้มีหน้าที่ตัดสินคดีความไม่มีความยุติธรรม ผู้พิพากษาและทนายความบางคน จะมีอคติ ๔ ในการตัดสินคดี คือ มีฉันทาคติ ลำเอียงเพราะรักใคร่กัน โทสาคติ ลำเอียงเพราะไม่ชอบกัน โมหาคติ ลำเอียงเพราะงมงาย และภยาคติ ลำเอียงเพราะกลัวอำนาจ ในการจะตัดสินคดีความ ก็จะใช้เล่ห์เหลี่ยมกลอุบายหลอกเอาเงิน ทั้งฝ่ายโจทก์และจำเลย คือ กินทั้งสองฝ่ายตามความหนักเบาของคดีความ จะตัดสินด้วยอคติ ความลำเอียง ถ้าฝ่ายใดให้เงินสินบนมากก็จะตัดสินคดีเข้าข้างฝ่ายนั้นให้เป็นผู้ชนะคดี โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้อง แม้จะรู้แน่ชัดว่าใครเป็นฝ่ายผิด ซึ่งเป็นเหตุทำให้ผู้บริสุทธิ์ต้องถูกลงโทษจางอย่างไ้มนุชยธรรม ดังที่เราเห็นกัน ในสังคมปัจจุบันทั่วโลก ซึ่งเราจะเห็นเรื่องการตัดสินคดีความที่ไม่เป็นธรรมอยู่เป็นประจำในสังคม

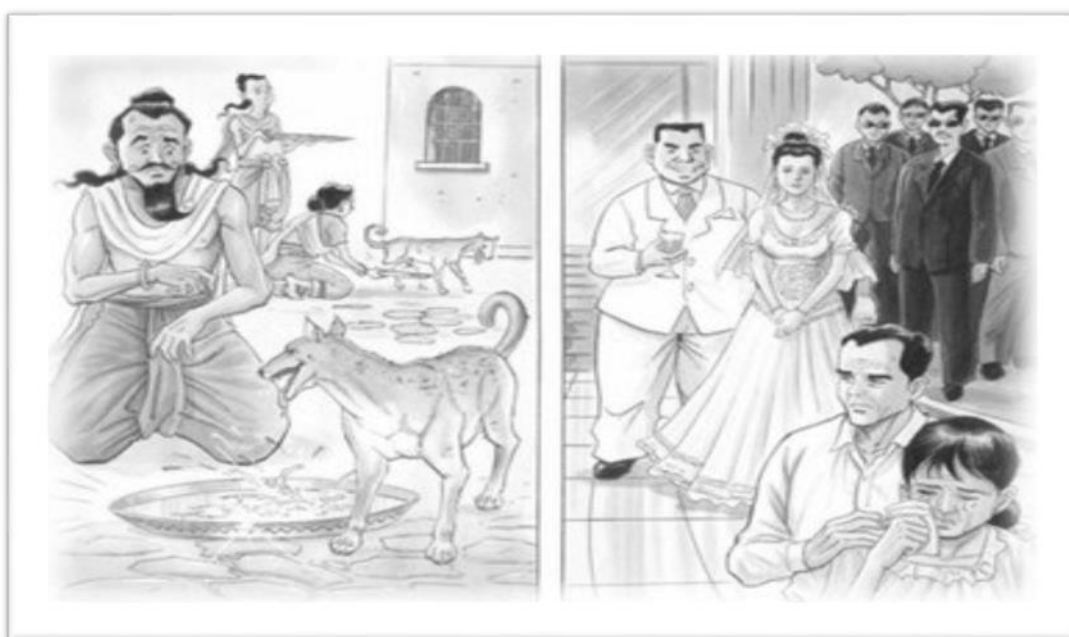
อีกประการหนึ่ง ผู้มีหน้าที่ในการตัดสินคดีต่าง ๆ ที่ไม่เป็นธรรมนั้น เพราะว่าเจ้าหน้าที่กินสินบน จึงมีคำพูดเชิงประชดสังคมว่า “คนมีเงินทำอะไรก็ไม่ผิด ส่วนคนจนทำอะไร

^{๒๕} สุพัฒน์ อนุนท์จารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๗๕.

^{๓๐} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๐๖.

ก็ผิดไปหมด” เพราะคนมีเงินนั้นจะใช้เงินล้มคดีความ ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าวก็จะตรงกับ พุทธทำนายข้อที่ ๕ “มั่วตัวเดียวมีสองปาก” คือ กินสินบนทั้งสองฝ่าย จะมีอคติในการตัดสินคดีความ ไม่มีความยุติธรรมแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง จะกินสินบนทั้งฝ่ายโจทก์และฝ่ายจำเลย

๓.๑.๖ ปรีสนาธรรมพระสุบินที่ ๖ ถาดทองคำ^{๓๑} หมายถึง มหาชนจะเอนำถาดทองคำ ที่มีราคาแพงมากมาให้สุนัขถ่ายปัสสาวะใส่^{๓๒} ตามปกติถาดทองคำเป็นของมีค่าต้องเก็บรักษาไว้ให้ดี แต่กลับมีคนเอาไปวางไว้ให้สุนัขนั้นถ่ายปัสสาวะใส่ถาดทองคำนั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดวิสัย

พุทธทำนายว่า ในรัชสมัยของพระราชาหรือผู้บริหารประเทศไม่ตั้งอยู่ในธรรม ก็จะไม่พระราชทานยศ หรือแต่งตั้งให้เป็นใหญ่ แต่จะพระราชทาน หรือแต่งตั้งให้คนที่ไม่มีสกุลเป็นใหญ่ คนมีสกุลเหล่านั้นก็ตกยาก ไม่อาจเลี้ยงชีวิตให้มีความสุขได้ จึงยกธิดาให้แก่ผู้ไม่มีสกุล เพื่อจะได้พึ่งพาอาศัย คือ ในอนาคตข้างหน้าผู้หญิงที่สูงศักดิ์จะได้สามีต่ำต้อยเป็นคนพาล แต่มียศอำนาจมาก และจะใช้อำนาจศศักดิ์ข่มทับ ไม่นับถือนักปราชญ์บัณฑิต คนพาลจะได้รับการยกย่องให้เป็นใหญ่ มีอำนาจในการบริหารแผ่นดิน จะไม่สนใจทุกข์สุขประชาราษฎร์ อีกประการหนึ่ง คนพาลจะเหยียบย่ำทำลายพระพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้า และคิดแปลงคำสอนให้เข้ากับลัทธิของตน ซึ่งเป็นเหตุทำให้พุทธศาสนิกเจ้าใจผิดสับสนในศาสนธรรม ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามหลักพระธรรมวินัย

^{๓๑} พ.ช. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๓๒} พ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๕.

ทำให้ผู้คนทั้งหลายไม่มีศรัทธา และไม่เห็นคุณค่าของหลักธรรมนั้น ผู้คนจะเสื่อมจากหลักธรรมคำสอน และพุทธบริษัททั้งหลายก็จะปฏิบัติในหลักธรรมลดลงไปเรื่อย ๆ และในที่สุดก็หมดสิ้นไป^{๓๓}

จึงเปรียบเหมือนกับสุนัขถ่ายใส่ถาดทองคำ คือ ของที่มีค่าราคาสูง แต่ทำให้สิ่งของนั้นไร้ราคา ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

หกฝืนว่ามีภาชนะทอง	สุนัขปองขึ้นนั่งนำบัลลังก์
เอื้อนพระโอรสโปรดพุทธบาท	ว่าพาลจะได้ดีเสริญนาย
จะยิ่งยศบทสาทิบไม่นับปราชญ์	เสพสังวาสคบพาลสมานหมาย
เหมือนขม้นขำปูนละลาย	ทั้งไพร่นายจะคะนองลำพองพาล ^{๓๔}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๖ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้คนในสังคมไม่ค่อยจะถือเรื่องชนชั้นวรรณะ ชาติตระกูลเหมือนแต่ก่อน ทั้งชายและหญิงสามารถรักกันได้ทุกชนชั้น ทุกเชื้อชาติ และทุกศาสนา สามารถแต่งงานกันได้ เพราะคนในสังคมถือตนเอง และถือเงินเป็นใหญ่ คนชั่วหรือคนเกิดในตระกูลต่ำ ถ้าหากมีอำนาจมีทรัพย์สินเงินทองมาก ก็จะได้รับการยกย่องจากสังคม ตรงกันข้ามคนดีเกิดในตระกูลสูงศักดิ์ ถ้าไม่มีอำนาจและทรัพย์สินเงินทองสังคมก็จะไม่ยอมรับ ผู้หญิงเกิดในตระกูลสูงศักดิ์บางคน จะเรียกผู้ชายตระกูลต่ำศักดิ์ ก็เพราะว่ามีความรู้มีอำนาจ และทรัพย์สินเงินทองมาก คนพาลหรือคนตระกูลต่ำจะมีอำนาจ เพราะคนในตระกูลสูงศักดิ์พวกเสนาบดีจะให้การสนับสนุน เพราะต้องการให้พวกคนพาลเป็นบริวารของตน คอยสนับสนุนเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และการเงิน

พวกคนพาลจะใช้อำนาจขามขู่ นักปราชญ์ราชบัณฑิต ให้ออกจากสังคมของตน พวกคนพาลเมื่อมีอำนาจและทรัพย์สินเงินทองแล้ว ก็จะได้รับการยกย่องให้มีหน้ามีตาในสังคม ระหว่างคนในตระกูลสูงศักดิ์และตระกูลต่ำศักดิ์ จึงสามารถอยู่ในสังคมเดียวกันได้ โดยไม่ถือชนชั้นวรรณะ เพราะมีผลประโยชน์ร่วมกัน คือ ผลประโยชน์ในหน้าที่การงานและธุรกิจ ผลประโยชน์ทางการเมือง และการเงิน เพราะในสังคมปัจจุบันนี้ ส่วนมากแล้วจะถือเงินเป็นพระเจ้า และจะนับถือคนที่มั่งมีเงินมากกว่า นับถือคนดีที่มีศีลธรรมและคุณธรรม ถึงแม้คนคนนั้นจะเป็นคนตระกูลต่ำไร้สกุลก็ตาม ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าวก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๖ “สุนัขถ่ายใส่ถาดทองคำ” คือ เอาของสูงมีค่าไปทำให้ไร้ค่า คนในตระกูลสูงศักดิ์จะไม่ถือเกียรติยศศักดิ์ศรีของตน จะยอมลดตัวลงไปคบหาสมาคมและสมสู่กับคนในตระกูลต่ำ เพราะหวังในทรัพย์สินเงินทอง หวังจะมีอำนาจเป็นใหญ่ไม่อยากจะเสียอำนาจไป จึงยอมทำทุกอย่าง เพื่อไม่ให้เสียบรรดาศักดิ์

^{๓๓} สุขพัฒน์ อนนทจารย, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๗๖.

^{๓๔} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๐๕.

และทรัพย์สินของตนที่มีอยู่สูญเสียไป จึงยอมทำทุกอย่างแม้แต่เสียเกียรติยศของตนเอง เพื่อเข้าเรากับสถาบันบรรดาศักดิ์ และทรัพย์สินเงินทอง

๓.๑.๗ ปริศนาธรรมพระสุบินที่ ๗ สุนัขจิ้งจอก^{๓๕} หมายถึง หมาจิ้งจอกโซตัวหนึ่ง ที่นอนอยู่ใต้เตียงที่บุรุษนั่งพับเพือกหนังสืออยู่ และปล่อยเชือกหนังสือออกไปใต้ถุนบ้าน สุนัขตัวนั้นกัดกินเชือกหนังสือที่เขาไม่ได้รู้เลย^{๓๖} ตามปกติเชือกหนังสือต้องยาวถึงพื้น แต่นี่ไม่ยาวขึ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดวิสัย

พุทธท่านายว่า ในอนาคตกาลข้างหน้า หมู่สตรีทั้งหลายจะเป็นหญิงทูลีล จะพากันมีใจโลเลในบุรุษ ลุ่มหลงในการค้ำสุรา ในการแต่งตัว ชอบเที่ยวเตร่ตามถนนหนทาง เห็นแก่สิ่งของเงินทอง มีความประพฤดิชั่วช้า พวกเธอจะเอาทรัพย์สินที่สามีทำงานได้มา เอาไปซื้อสุราค้ำกับชายชู้ ซื้อของหอมและเครื่องอุปได้มาแต่งองค์ทรงเครื่อง และคอยสอดส่องมองหาชู้ ซึ่งในอนาคตข้างหน้าภรรยาจะไม่ต้องอยู่ในหน้าที่ของภรรยาที่ดี ไม่มีคุณสมบัติของกุลสตรี ที่เป็นแม่ศรีเรือน มีความประพฤดิไม่ดี มีมายาสาไถ หลงใหลมัวเมาในกิเลสตัณหา ครอบครัวจะไม่มี ความมั่นคง เพราะผู้หญิงถือว่า ตนเองทำได้ทุกอย่าง สังคมก็ส่งเสริมให้ผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพในเรื่องความรักมาก ขึ้นกว่าสมัยก่อน ผู้หญิงจะถือการร่วมเพศเป็นเรื่องธรรมดา ถ้ามีชู้หลายคนจะได้รับการชมว่า มีเสน่ห์มาก และผู้หญิงจะแต่งตัวให้ดูสวยงามตลอดเวลา จะไม่สนใจการบ้านการเรือน ทรัพย์สิน

^{๓๕} พุ.ชา. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๓๖} พุ.ชา.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๖.

เงินทองที่สามีหามาได้ ก็จะนำไปใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือย ใช้จ่ายกับเครื่องแต่งกายและบำเรอชายชู้ ทรัพย์สินที่สามีหามาได้จึงหมดไป^{๓๖}

จึงเปรียบเหมือนกับฟันเขี้ยวหนึ่งให้หมาแทะกิน คือหาทรัพย์มาได้เท่าไรภรรยาก็เอาไปใช้จ่ายหมด ดังนั้นกษัตริย์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

เจ็ดฝันว่ามีคนฟันเขี้ยวหนึ่ง	นั่งอยู่แห่งเพิงพักในสถาน
ปลายเขี้ยวเลือกห้อยลงจนย่อนยาน	สุนัขนอนใต้ร้านกัดกินไป
ครั้นยังฟันก็ยังสั้นไม่หมดสิ้น	หายืดลงถึงดินนั้นได้ไม่
พระโลกุตตราจารย์บรรหารไว้	ว่านานไปจะได้เห็นที่เขี้ยวมี
ชายหาลาภสักการะมาบ้านเรือน	หญิงก็เบือนมากมายจำหน่ายหนี
ทำแสนงอนซ่อนทรัพย์คู่อัปรีช	ทำขมจีหยาบคายให้ชายกลัว
ทำขยอกกลักทรัพย์นับให้ชู้	ตะคอกขู่ให้เกรงข่มเหงผิว
ชายก็เขลาเมารักสมครมัว	เห็นผิวกลัวกลับข่มให้สนใจ ^{๓๗}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๗ ผู้วิจัยเห็นว่า ในสังคมปัจจุบันนี้ ผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย เมื่อผู้ชายทำอะไรผู้หญิงก็สามารถทำได้ทุกอย่างเหมือนกัน ถ้าผู้ชายมีขี้ผู้หญิงก็มีขี้ได้เหมือนกัน ผู้หญิงบางคนจะมีเล่ห์กลและมายาสาโลย์ จะหลงไหลมัวเมาในกิเลสตัณหา สามีหาเงินมาได้เท่าไร ภรรยาบางคนก็นำไปใช้ในสิ่งที่ไม่ประโยชน์ ซื้อเครื่องประดับ เครื่องสำอางแต่งกาย จะไม่สนใจงานบ้านงานเรือนเหมือนแต่ก่อน เมื่อสามีเปลอก็จะคบชู้ผู้ชาย เบียดเบียนเอาทรัพย์สินเงินทองที่สามีหามาได้ด้วยความลำบาก ไปบำเรอชายชู้จนหมดสิ้น ซึ่งในปัจจุบันนี้ ก็มีให้เห็นกันอยู่เป็นประจำ และเป็นปัญหาของใหญ่ของสังคม

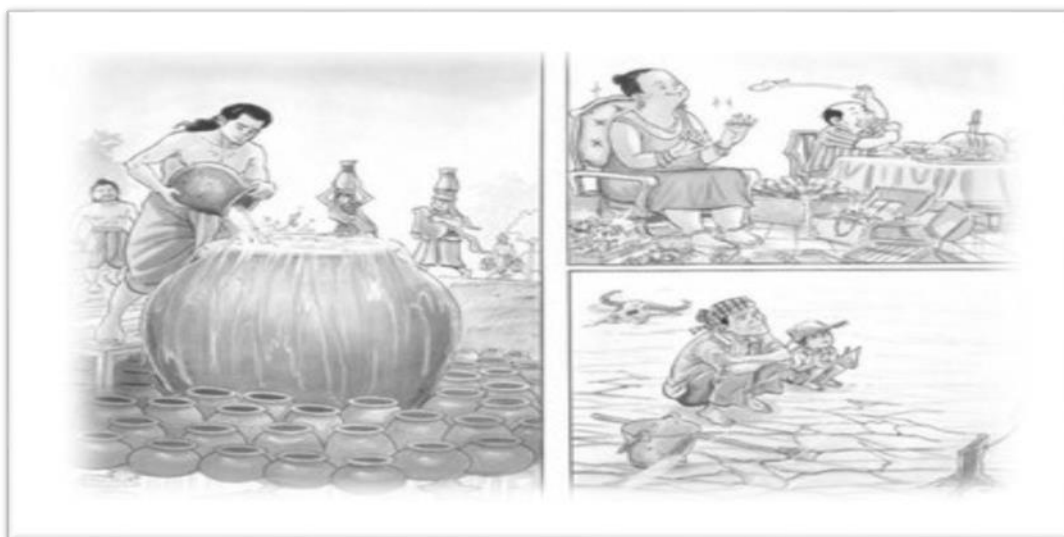
อีกประการหนึ่ง ผู้หญิงจะมีโอกาสในการศึกษามากขึ้นกว่าแต่ก่อน จะรู้ในกิจการงานต่าง ๆ มากขึ้น เมื่อผู้หญิงมีความรู้ความสามารถมากขึ้น ก็จะมีความคิดว่า ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยผู้ชายก็ได้ ซึ่งจะเห็นได้ในปัจจุบันนี้ มีผู้บางคนมีความรู้ความสามารถมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงเป็นผู้นำ เช่น เป็นผู้ใหญ่ เป็นกำนัน เป็นสมาชิกผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรี เป็นหัวหน้าผู้จัดการ หรือผู้อำนวยการก็มี ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ ผู้หญิงจึงคิดว่าตนจะทำอะไรก็ได้ทุกอย่างเหมือนกับผู้ชาย

^{๓๖} สุขพัฒน์ อนนทจารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๗๗.

^{๓๗} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๑๒.

ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าวก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๗ “พื้นเชือกหนังให้หมาแทะกิน” คือผู้หญิงจะมีความโลภมากมักใหญ่ใฝ่สูง จะทำตัวเป็นใหญ่ข่มขู่สามี จะเอาทรัพย์สินที่สามีหามาได้ไปใช้เท่าไรก็ไม่พอ

๓.๑.๘ ปริศนาธรรมพระสุบินที่ ๘ หม้อน้ำ^{๓๕} หมายถึง โองใหญ่ลูกหนึ่งที่มีโองเล็ก ล้อมรอบ มีประชาชนจำนวนมากพากันหาน้ำมาเทใส่โองใหญ่ ถึงน้ำจะเต็มก็เทลงไปจนน้ำไหล ล้นออกจากโอง^{๓๖} ตามปกติ น้ำล้น โองลูกนี้แล้วก็ต้องใส่โองลูกอื่น แต่นี้ไม่ใส่ ซึ่งเป็นสิ่งผิดปกติไป

พุทธทำนายว่า ในอนาคตข้างหน้า ประชาชนทั้งหลายจะถูกเบียดเบียนจากรัฐและพวคนายทุนที่แสวงหาผลประโยชน์ ผลผลิตจากการเกษตร พืชไร่ นา เช่น ข้าว จะถูกรัฐและพวคนายทุนใช้กลโกงกดซื้อในราคาต่ำ และกักตุนไว้โกดังใหญ่ เพื่อส่งมาขายค้ำกำไรกับประชาชน ซึ่งชาวนา ผู้ใช้แรงงานในการผลิตมากเท่าไรก็ไม่เพียงพอต่อความต้องการ แต่ชาวนาชาวไร่นั้นไม่มีข้าวในยุ้งฉาง ซึ่งคนรวยจะยิ่งรวยมากขึ้น ส่วนคนจนก็ยิ่งจนลง และทางศาสนาในการทำบุญก็จะเลือกทำเฉพาะวัดที่เจริญมีชื่อเสียง คนจะแห่กันไปทำบุญมาก จะไม่นิยมทำในถิ่นกันดาร ผู้คนทั้งหลายจะทำบุญเฉพาะพระผู้ใหญ่ที่มีสมณะศักดิ์สูง ส่วนพระหนุ่มเณรน้อยจะไม่มีใครทำบุญด้วย

อีกประการหนึ่ง ประเทศใหญ่ ๆ ที่เป็นมหาอำนาจ จะเอารัดเอาเปรียบประเทศเล็ก ๆ ส่วนประเทศเล็ก ๆ ก็จะบีบบังคับให้ราษฎรให้เสียภาษีเข้ารัฐมาก ๆ คนที่มีโอกาสเข้าไปบริหาร

^{๓๕} พุ.ชา. (ไทย) ๒๖/๗๗/๓๒.

^{๓๖} พุ.ชา.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๖-๒๒๗.

บ้านเมือง ก็จะเป็นคนรวยและมีเส้นสาย จะเข้าไปเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง เอาไร้อาเปรียบประชาชน เจ้าขุนมูลนายคนรวยก็รวยขึ้นเรื่อย ๆ ชาวไร่ ชาวนา คนยากจนก็จนลง ไปเรื่อย ๆ เพราะไม่มีโอกาสได้ตำแหน่งหน้าที่การงานดี ๆ ในสังคม^{๔๑}

จึงเปรียบเหมือนกับโอ่งใหญ่ น้ำล้น โอ่งเล็ก น้ำแห้งขอด คือคนมีศถาบรรดาศักดิ์มีเงิน ก็มีมากล้น แต่คนยากจนก็จนลงไปเรื่อย ๆ ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

แปดฝืนว่าประชาชนนั้นขนน้ำ ช่วยกันปล้ำเทส่งลงในโอ่งใหญ่
โอ่งลูกเล็กร่อยพันเรียกกันไป ไม่มีใครเทใส่เลยสักคน
พระทรงญาณโปรดประทานประกาศิต และนิมิตทายทักจักได้ผล
ว่าภยันตรายแสนเป็นนายพล ราษฎรจะปล้นทรัพย์ใส่ในโอ่งโต
ยังมีก็ยิ่งได้ออกเหลือล้น ยิ่งยากจนยิ่งจนหนักลงอีกโข
จะสูงงามตระการตาแต่ฟาโล ที่สัดยี่ห้อก็จะโซดงโอ่งน้อย^{๔๒}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๘ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันระบบการเมืองในนานาประเทศทั่วโลก ประเทศใหญ่ ๆ ที่เป็นมหาอำนาจจะเอาไร้อาเปรียบประเทศเล็ก ๆ ที่ด้อยพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมายระหว่างประเทศ และประเทศที่มีประชากรมากแต่ทรัพยากรน้อยก็จะถูก ผู้บริหารประเทศและนายทุนกดขี่เอาเปรียบทางด้านเศรษฐกิจการเงิน ทำให้ขาดดุลทางการเงิน และระบบการเงินล้มละลาย ในประเทศใหญ่ ๆ ที่เป็นมหาอำนาจก็จะรวยล้นและมั่งคั่ง แต่ประเทศเล็ก ๆ ที่ยากจนอยู่แล้วก็จะยากจนลงกว่าเก่า อีกประการหนึ่ง การบริจจาคทำบุญให้ทานนั้น ผู้คนส่วนมากจะมีศรัทธาพากันทำบุญเฉพาะพระสงฆ์มีสมณศักดิ์สูงที่เป็นพระเถระ และจะทำบุญแต่วัดใหญ่ ๆ ที่มีชื่อเสียง จะไม่ค่อยทำบุญกับพระหนุ่มเณรน้อย และในวัดเล็ก ๆ เพราะการทำบุญในปัจจุบันนี้ เป็นการทำบุญเอาหน้า ไม่ได้หวังเอาบุญโดยตรง

อีกประการหนึ่ง การทำบุญในปัจจุบันนี้ ส่วนมากทำเพราะอยากมีชื่อเสียง ไม่ได้ทำ เพราะขัดเกลาจิตใจเพื่อให้เกิดบุญโดยแท้จริง พระหนุ่มเณรน้อยที่อยู่วัดเล็ก ๆ ตามชนบทในถิ่นทุรกันดารจะอยู่กันอย่างลำบาก เพราะขาดความอุปถัมภ์ปัจจัย ๔ จากญาติโยม แต่วัดใหญ่ ๆ ในเมืองที่เจริญจะมีญาติโยมแห่กันไปทำบุญเป็นจำนวนมากอย่างสิ้นหลาม ไปทำบุญตามกระแส นิยมหรือตามวัดที่มีโบราณสถานเป็นวัดท่องเที่ยว วัดเล็ก ๆ ที่ห่างไกลความเจริญจะมีคนไปทำบุญ

^{๔๑} สุขพัฒน์ อนนท์จารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๗๘-๔๗๙.

^{๔๒} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๑๕.

น้อยมาก ดังที่เราเห็นกันอยู่ในสังคมไทยปัจจุบันนี้ ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าว ก็ตรงกับ พุทธทำนายข้อที่ ๘ “โอ่งใหญ่ น้ำล้น โอ่งเล็ก น้ำแห้งขอด” คือคนรวยก็รวยล้นฟ้า มีทุกอย่างทุกอย่าง ที่ต้องการ แต่คนจนก็จนไม่มีอะไรจะกิน

๓.๑.๕ ปริสนาธรรมพระสุบินที่ ๕ สระโบกขรณี^{๔๓} หมายถึง สระใหญ่มีดอกบัวปทุม ๕ สี และรอบ ๆ น้ำใสสะอาดมีสัตว์น้ำอาศัยอยู่ แต่ตรงกลางสระน้ำขุ่น ผุงสัตว์ สองเท้า สี่เท้า พากันลงคืบน้ำในรอบ ๆ สระนั้น^{๔๔} ตามปกติ น้ำในสระถ้าใสก็ใสหมดทั้งสระ น้ำขุ่นก็ขุ่นหมดและสัตว์ น้ำต้องอาศัยอยู่ทั่วในสระ แต่นี้สัตว์อยู่เฉพาะรอบ ๆ สระน้ำ ซึ่งเป็นสิ่งผิดเพี้ยนไป

พุทธทำนายว่า ในอนาคตข้างหน้า พระราชาหรือผู้บริหารประเทศจะไม่ตั้งอยู่ในธรรม มีอคติ ทำตามความพอใจของตน จะเก็บภาษีจากประชาชนมากขึ้นจนอยู่ไม่ได้ ในตัวเมืองผู้คน จะอยู่กันน้อยลง แต่เขตชานเมืองรอบนอกผู้คนจะอยู่กันมากขึ้น เพราะผู้ปกครองในแต่ละประเทศ จะมุ่งแต่ประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง ถูกความโลภเข้าครอบงำจิตใจ ใช้อุบายในการทุจริตคดโกงเบียดเบียนเอาทรัพย์สินของประชาชน จนเกิดความไม่สงบสุข ในการอยู่ในเมืองที่เจริญ เพราะมีแต่ความวุ่นวาย แ่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน เอาวัดเอาเปรียบกัน จึงเกิดความวุ่นวายไม่รู้จบสิ้น

^{๔๓} พ.ช. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๔๔} พ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๘.

ผู้ที่รักความสงบสุข ไม่ชอบความวุ่นวายแก่งแย่งชิงดีกัน ก็จะย้ายถิ่นฐานไปอยู่ในเขตรอบχανเมือง เพื่อหนีความวุ่นวายในสังคมเมือง^{๔๕} จึงทำให้ในศูนย์กลางเมืองว่างเปล่ามีคนอยู่น้อย แต่ในชนบท เขตชายแดนจะมีคนอยู่เป็นปึกแผ่นแน่นหนามากขึ้น

จึงเปรียบเหมือนกับรอบขอบสระน้ำใตตรงกลางสระน้ำขุ่น คือ รอบเขตχανเมือง มีความสงบสุขไม่วุ่นวาย แต่ในเมืองเจริญมีแต่ความวุ่นวาย ดังนั้นปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

เก้าฝิ่นว่าเห็นสระประทุมมา	มีกุ้งปลาชุมภามัจฉาหอย
วาริรอบขอบใสมิใช่น้อย	กลางกลีบค่อยขึ้นขุ่นสนมมี
พระทรงญาณบรรหารให้เห็นเหตุ	ว่าประเทศที่เป็นสุขเกษมศรี
กษัตริย์ทรงสืบวงศ์ประเพณี	เป็นบุรีที่ประชุมประชากร
จะแรมร้างว่างว่าเป็นป่าแฉม	ทั้งคาเผกแทรกแซงขึ้นสลอน
อันทางชลวิกลกลายเป็นชายคอง	ราษฎรจะร้อนแรมสุขทุกเดือนปี
ด้วยกำแรงแห่งสัตว์วิบัติเป็น	ไม่เคยเห็นก็จะเห็นเป็นถั่วถี้
น้ำตรงกลางที่ขุ่นขึ้นคือมนตรี	จะย้ายปีทาประชาชน
จะรุกรานแก่ไพร่ใช้ระดม	คิดขู่ข่มเอาทรัพย์อยู่สับสน
ทั้งในเดือนนอกเดือนดูเปื้อนปน	สุดจะทนจะทนด้วยการรุม
การหลวงแล้วไม่นานทำการนาย	พวกไพร่นายพริตพรายเข้าช่องสุม
จะหลบหลีหนีหน้าเข้าป่าชุม	ประคองคุมพวกเจ็ญค่อยเย็นใจ ^{๔๖}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๕ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์ปกครอง ด้วยทศพิศราชธรรม ดูแลประชาชนเป็นอย่างดีก็นำพาประเทศชาติ ศาสนา ให้มีความปลอดภัย ถ้าไม่ปกครองด้วยทศพิศราชธรรม ประชาชนก็จะได้รับความทุกข์ ในการพัฒนานั้นส่วนใหญ่ มีเฉพาะในเมืองหลวง ผู้คนในชนบทล้งไหลเข้าไปทำงานในเมืองหลวง จึงเกิดความแออัด และเกิดมลพิษทางอากาศ การแก่งแย่งกันทำมาหากิน การเกิดอาชญากรรมต่าง ๆ ไม่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเท่าที่ควร ผู้รักความสงบสุข ไม่ชอบความวุ่นวาย จึงพากันย้ายถิ่นฐานไปอยู่ชานเมืองที่สงบเงียบตามธรรมชาติ ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าว ก็ตรงกับพุทธทำนาย ข้อที่ ๕ “รอบสระน้ำใตตรงกลางน้ำขุ่น” คือในเมืองใหญ่ ๆ ที่เจริญจะเกิดความวุ่นวาย เอาโรค

^{๔๕} สุขพัฒน์ อนนท์จารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๗๕-๔๘๐.

^{๔๖} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๑๕.

เอาเปรียบกัน ผู้คนแสวงหาผลประโยชน์ เพื่อตนและพวกพ้อง ผู้รักความสงบก็จะย้ายถิ่นฐานหนีความวุ่นวายไปอยู่ในชนบทรอบ ๆ เมือง ที่มีสิ่งแวดล้อมดี เป็นธรรมชาติ อยู่ห่างจากสังคมเมืองที่มีแต่ความวุ่นวาย และแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน

๓.๑.๑๐ ปรีศนาธรรมพระสุบินที่ ๑๐ ข้าวไม่สุก^{๔๗} หมายถึง ข้าวที่หุงสุก ๆ ดิบ ๆ และ ๆ ปนกัน คนนั่งหุงข้าวอยู่บนเรือน หุงในหม้อใบเดียวกันแท้ ๆ แต่ข้าวไม่สุกทั่วถึงกัน ข้าวส่วนหนึ่งและ ส่วนหนึ่งดิบ ส่วนหนึ่งสุกดี^{๔๘} ตามปกติแล้วข้าวในหม้อเดียวกันต้องเหมือนกัน ถ้าข้าวสุกก็สุกทั้งหม้อ ถ้าข้าวดิบก็ทั้งหม้อ แต่นี้กลับไม่เหมือนกันเลย ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธท่านายว่า ในอนาคตข้างหน้า พระราชาหรือผู้บริหารประเทศ ข้าราชการ ประชาชน สมณะพราหมณ์ และเทวดาทั้งหลาย จะไม่ตั้งอยู่ในธรรม เห็นแก่สินจ้างอำิส จะเกิดการแตกแยกทางความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมของคนในสังคม พุทธบริษัททั้งหลายจะไม่ตั้งอยู่ในศีลธรรมอันดีงามของพระพุทธศาสนา ผู้คนแตกแยกกัน เป็นก๊ก เป็นเหล่า เห็นกรงจักรเป็นดอกบัว เห็นคนชั่วเป็นคนดี และคนที่มีความซื่อสัตย์ มีความกตัญญูกตเวที จะถูกสังคมมองว่าเป็นคนโกงเลา โบราณ งามายไม่ทันสมัย และ พระสงฆ์ที่ตั้งอยู่พระธรรมวินัยอันดี จะถูกสังคมมองข้าม ใครมีวิธีการกลโกงที่แยบยล กลับได้รับการเชื่อถือเป็นคนฉลาด พระสงฆ์ที่ประพฤติดีลอยตาม

^{๔๗} พ.ช. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๔๘} พ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๒๕.

สังคมคนชั่ว กลับได้รับความเลื่อมใสศรัทธามากในสังคม อีกประการหนึ่ง ธรรมชาติจะแปรปรวน คือ ในบางที่ก็ร้อนจัด บางที่ก็หนาวจัด บางที่ก็ฝนแล้ง หรือในบางที่ฝนก็ตกหนักจนน้ำท่วม และไม่เป็นไปตามฤดูกาล ความแปรปรวนทางธรรมชาตินี้เกิดขึ้นทั่วทุกมุมโลก^{๔๙}

จึงเปรียบเหมือนกับหุงข้าวสุก ๆ ดิบ ๆ และแฉะ ๆ ปนกัน คือ ความคิดแตกแยก ไม่เหมือนกัน ต่างคนต่างคิดต่างทำ ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

สิบฝันว่าเห็นคนนั้นนั่งหุงข้าว	หม้อเดียวเล่าหลากลั่นพันวิสัย
บ้างดิบสุกกละคนปนกันไป	บ้างก็เปียกบ้างก็ไหม้ไม่มีดี
พระแยมโอยฐ์โปรดพุทธุวิกา	ว่าเทวาทิรักษานูรีศรี
พระเลื้อเมืองทรงเมืองเรื่องฤทธิ์	ประเพณีพลาดเพรียงไม่เที่ยงแท้
แม่เทวาทิรักษ์หลักศาสนา	จะรักษาแต่คนที่อัสถ์
ผู้มีศีลจะเสียดิลาวัตร	มิตรที่รักจักตัดความรักตน
ประชาชนมรณาทุกแห่งหน	จะยากจนไกรมีทุกที่
ประเพณีปีเดือนจะเปื้อนปน	พายุฝนหนาวร้อนจะผ่นคลาย ^{๕๐}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๑๐ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันสังคมเกิดวิปริต ไม่ถือประเพณีอันดีงาม พุทธบริษัทจะไม่ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม ประเพณีอันดีงาม และเทพารักษ์ที่อาศัยอยู่ในที่ต่าง ๆ จะไม่คุ้มครองรักษาผู้คนเหมือนแต่ก่อน ผู้คนทั้งหลายก็จะแบ่งกันเป็นก๊ก เป็นเหล่า คนดีมีความซื่อสัตย์สุจริต จะถูกสังคมมองว่าเป็นคนงมงาย หัวโบราณไม่ทันสมัย พระสงฆ์ที่ประพฤติปฏิบัติชอบ ตั้งอยู่ในพระธรรมวินัย จะถูกมองข้ามไม่ศรัทธา พระสงฆ์ที่มกมายในไสยศาสตร์ จะมีคนศรัทธาเคารพนับถือ และพระสงฆ์ที่ประพฤติคล้อยตาม เพื่อสนองกิเลสของคนในสังคม จะมีคนเลื่อมใสมาก ซึ่งเป็นศรัทธาวิปริต ดังที่เห็นเป็นข่าวในปัจจุบันนี้

อีกประการหนึ่ง ดินฟ้าอากาศก็จะแปรปรวน จะไม่มีฤดูกาล คือ จะไม่มีฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาวแน่นอน บางครั้งฤดูร้อนกลับมีฝนตกหนัก ฤดูหนาวกลับมีแดดร้อนจัด ฤดูกาลทั้ง ๓ นี้ จะคละเคล้าปนกันไปไม่แน่นอน ไม่เป็นไปตามฤดูกาลเหมือนแต่ก่อน ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าว ก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๑๐ “หุงข้าวสุก ๆ ดิบ ๆ และแฉะ ๆ ปนกัน” คือ โลกจะเกิดความวิปริต ผู้คนจะยกย่องคนชั่วที่มีเงินอำนาจ ไม่เคารพคนดี จะไม่ปฏิบัติเคร่งครัดในหลักธรรมของ

^{๔๙} สุขพัฒน์ อนุตม์จารย, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๘๐-๔๘๑.

^{๕๐} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๒๓.

พระพุทธเจ้า แต่จะปฏิบัติลงมายในไสยศาสตร์ และในฤคกาลทั้ง ๓ นี้ คือ ฤค ร่อง ฤคฝน ฤคหนาว จะคละเคล้าปนกันไปไม่แน่นอน ดังที่เราได้เห็นภัยทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นในภาคใต้ของไทย และภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั่วทุกมุมโลก ดังที่เราได้เห็นกันในปัจจุบันนี้

๓.๑.๑๑ ปรีสนาธรรมพระสุบินที่ ๑๑ แก่นจันทน์^{๕๑} หมายถึง พุทธบริษัททั้งหลายจะเอา แก่นจันทน์ที่มีราคาแพงมาก มาขายแลกกับนมบูด^{๕๒} ตามปกติแล้วแก่นจันทน์เป็นของที่มีราคา คือ แด่กลับเอาไปแรกของที่ไร้ค่าราคาต่ำ ซึ่งเป็นสิ่งผิดเพี้ยนไป

พุทธทำนายว่า ในอนาคตข้างหน้า เมื่อศาสนาของตถาคตเสื่อมโทรมลง พวกภิกษุอลัทธิ ที่เห็นแก่ปัจจัย ๔ จะมีมากขึ้น ภิกษุเหล่านั้นจะแสดงธรรมของพระพุทธเจ้า เพื่อหวังในลาภสักการะ หรือการแสดงธรรมเพื่อแลกกับเงิน เหมือนกับการนำแก่นจันทน์ที่มีค่าสูงไปแลกกับนมบูดที่มีค่าต่ำ พุทธบริษัท ๔ จะเอาศาสนธรรมออกขายหากิน จะมีคนกลุ่มหนึ่งจะเอาพระธรรมคำสั่งสอนของ พระพุทธเจ้าไปแรกเปลี่ยนกับเงินตรา จะไม่นำพระธรรมคำสั่งสอนไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุธรรม เข้าถึงนิพพาน แต่กลับเอาไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ เพื่อหาผลประโยชน์ส่วนตน และพวกพ้อง ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น วิปัสสนาพาณิชย์ จัดปฏิบัติธรรมเพื่อหวังลาภสักการะ สร้างวัดอุ้มงคล พระเครื่องต่าง ๆ ขาย และเทศนาพาณิชย์ เทศน์เพื่อเรียกเอาเงินเป็นค่าภัณฑ์เทศน์

^{๕๑} พ.ช. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๕๒} พ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๓๐.

ซึ่งวิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ เรียกว่า การขายพระสัทธรรม^{๕๓} พวกภิกษุนอกกริตเหล่านี้ก็มีให้เห็นกัน
อยู่มากในสังคมไทยปัจจุบันนี้

จึงเปรียบเหมือนกับเอาแก่นจันทน์ไปแลกกับนมมูด คือเอาล้ำค่าไปแลกกับของไม่มีค่า
คังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

ลิบเอ็ดสันมันแม่นแก่นจันทร์แดง	ราคาแพงล้ำเลิศประเสริฐใหญ่
ขายเขลาเอาพอแรงไม่แจ้งใจ	ก็เอาไปแลกนมโคเสียง่ายดาย
พระพุทธทำนายภิปรายโปรด	ภายหน้าโสดหมู่สงฆ์สิ้นทั้งหลาย
จะแนะนำพระธรรมอันเพริศพราย	เที่ยวเร่ขายจ่ายทรัพย์นับช้อกิน
ไม่อดสูคร่ำยละอายบาป	นิยมหยาบเอื้อมอาจประมาทหมั่น
เผ้าก่อกรรมกระทำตนให้มลทิน	เหมือนหนึ่งกินยาตายไม่หมายเป็น ^{๕๔}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๑๑ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ พระสงฆ์ผู้แตกฉานในพระธรรมวินัย
มีมาก เพราะได้ศึกษาในระดับอุดม และได้ศึกษาพระไตรปิฎก ในสมัยครั้งพุทธกาลนั้น พระสงฆ์
จะถือเคร่งครัดในวินัย จะปฏิบัติในศีลทุกข้อ ซึ่งในข้อที่ ๑๐ คือ ห้ามพระภิกษุรับเงินทอง ไม่ว่าญาติ
โยมจะถวายบูชาภัณฑ์เทศน์หรือสวดมนต์ก็ตาม แต่ในปัจจุบันนี้ ถือเป็นการอนุโลม เพราะมีความ
จำเป็นต้องใช้ในกิจบางอย่าง เช่น ในการศึกษา หรือในการรักษาพยาบาล แต่พระภิกษุบางรูป
ไม่สันโดษในปัจจุบัน ๔ ก็จะหลงในลาภสักการะ เมื่อญาติโยมถวายปัจจัยไทยธรรม ก็เกิดการสะสม
และมีความอยากได้มากขึ้น จึงมีการแสวงหาปัจจัยนั้น ด้วยการสวดมนต์และการแสดงธรรม
เพื่อหวังในอามิสสินจ้างถวายภัณฑ์เทศน์

อีกประการหนึ่ง พระสงฆ์ผู้ประพฤติปฏิบัติชอบ จะถูกพวกอลัชชีอาศัยแอบอ้าง
เป็นเครื่องมือหาเงินทางมิชอบ เช่น การสร้างพระเครื่องวัตถุมงคล การวิปัสสนาพาณิชย์
ปริวาสกรรมพาณิชย์ และการเรียไรในการทำบุญประเพณีต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันนี้ ชาวพุทธส่วนมาก
จะเน้นในการประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา เพื่อรักษาประเพณี จะไม่เน้นในวิปัสสนา
เพื่อการบรรลุธรรมสูงสุด และความหลุดพ้นจากวัฏฏสงสาร เหมือนดังกับชาวพุทธในครั้งพุทธกาล
ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าวมานี้ ก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๑๑ “แก่นจันทน์ไปแลกกับนมมูด”

^{๕๓} สุขพัฒน์ อนุตม์จารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๘๑-๔๘๒.

^{๕๔} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๒๗.

คือ การเอาพระธรรมคำสอนที่มีคุณค่ามหาศาล แต่กลับไม่เห็นคุณค่า เอาไปขายแลกกับเงินตรา เป็นการนำเอาของมีค่ามากในพระพุทธศาสนา มาแลกกับของที่มีคุณค่าน้อยที่ชาวโลกสมมติขึ้นมาใช้ในการแลกเปลี่ยนซื้อขายซึ่งกันและกัน เป็นเงินตราที่แต่ละประเทศสมมติพิมพ์ขึ้นใช้กัน

๓.๑.๑๒ ปริสนาธรรมพระสุบินที่ ๑๒ น้ำเต้าจมน้ำ^{๕๕} หมายถึง น้ำเต้าแห้งข้างโนเป็น รุกหลวง สำหรับไว้ใส่น้ำหรือของเหลว มีความเบาและลอยน้ำได้ แต่กระโหลกน้ำเต้ากลับจมน้ำได้^{๕๖} ตามปกติ น้ำเต้าแห้งจะลอยน้ำ แต่นี้กลับจมดิ่งลงไปสู่ใต้น้ำ ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธท่านายว่า ในอนาคตข้างหน้า พระราชาหรือผู้บริหารประเทศจะไม่ตั้งอยู่ในธรรม และจะไม่พระราชทาน หรือแต่งตั้งยศให้ผู้มีชาติตระกูลดี หรือนักปราชญ์ราชบัณฑิต แต่จะพระราชทานหรือแต่งตั้งให้ผู้นี้ไม่มีชาติตระกูลคนพาลให้มียศเป็นใหญ่ ผู้มีชาติตระกูลดี และนักปราชญ์ราชบัณฑิตทั้งหลาย จะถูกคนชั่วที่มียศถาบรรดาศักดิ์ หรือนักการเมืองผู้มีบารมี ใช้อำนาจบาตใหญ่ใส่ร้ายป้ายสีต่าง ๆ นานา เพื่อให้สังคมนั้นเข้าใจผิด กีดกันคนดีให้หายไปจากสังคม เพื่อให้คนและพวกพ้องได้แสดงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบ คนดีมีความรู้ความสามารถ จะถูกกลั่นแกล้งจนทนอยู่ไม่ได้ อีกประการหนึ่ง พระสงฆ์ที่ดีมีศีลปฏิบัติชอบ ตามพระธรรมวินัย จะถูกมองว่าเป็นผู้กล้ากริ หวั่นไหวตามลาภยศ ผู้คนจะหลงในวัตถุสมมุติใหม่ จะแสวงหาแต่วัตถุภายนอก แก้วแหวนเงินทอง คุณค่าของความดีจะไม่แสวงหา ผู้คนจะมองว่าการ

^{๕๕} พุ.ช. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๕๖} พุ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๓๑.

พัฒนาด้านวัตถุภายนอกดีกว่าการพัฒนาทางด้านจิตใจ แม้แต่พระสงฆ์บางรูปก็ยังเห็นว่าการพัฒนาวัตถุดีกว่าพัฒนาบุคคล^{๕๗} แต่ความเป็นจริงแล้ว จะต้องพัฒนาบุคคลก่อน แล้วจึงค่อยพัฒนาทางวัตถุ จึงเปรียบเหมือนกับน้ำเต้าแห่งจมน้ำ คือ ความดีงามของคนจะค่อย ๆ จมเลือนหายไป ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

สิบสองเล่าฝนน้ำเต้านั้นจมนล	คูวิกลไม่เคยพบประสบเห็น
พุทธบรรหารว่านานไปจะเกิดเป็น	ที่ข้อเชือกของสัตว์วิบัติมี
ปราชญ์ผู้รู้ในธรรมจะต่ำด้อย	พาลลอยเฟื่องฟูซุกคึกคิรี
ผู้ฟังศาตระกุลประยูรมี	จะกลับลีเลื่อมสูญประยูรยศ
พวกคนพาลจะร่ำเรงบันเทิงหน้า	เจรจาผิดธรรมไปจนหมด
ใครปลอกปลิ้นลั่นลมเป็นคนคด	รู้ไปปดกลอกกลับจึงนับกัน ^{๕๘}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๑๒ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ คนในสังคมจะไม่ค่อยถือชาติตระกูลกันสักเท่าไร แต่จะถือเงินและตำแหน่งหน้ามากกว่า ผู้ดีมีสกุล ขุนนางเก่า และนักปราชญ์ราชบัณฑิตคนดี จะถูกคนชั่วที่มียศถาบรรดาศักดิ์ หรือนักการเมืองที่มีอำนาจ และใช้อำนาจกลั่นแกล้งใส่ร้ายป้ายสีต่าง ๆ นานา ทำให้คนสังคมเข้าใจผิด และจะใช้อุบายกีดกันคนดีให้ออกไปจากสังคมของพวกเขา เพื่อเปิดโอกาสให้ตนและพวกพ้องได้กระทำทุจริต คอร์รัปชั่น สะดวกขึ้น เป็นการแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง คนดีที่มีความรู้ความสามารถ ก็จะอยู่ในสังคมพวกคนชั่วนั้นไม่ได้ จะต้องหลีกหนีจากคนชั่วเหล่านั้น ไปอยู่ในที่มีความสงบสุขและห่างไกลจากสังคมที่มีแต่ความวุ่นวาย มีแต่การแก่งแย่งชิงดีกัน เอาธิดเอาเปรียบประชาชนผู้ด้อยกว่า สังคมจึงมีความเหลื่อมล้ำกันและมีความเป็นแตกต่างกัน คนรวยก็รวยมาก คนจนก็จนมาก มีฐานะทางการเงินและทางการเงินแตกต่างกัน และมีความเหลื่อมล้ำกันทางสังคม

อีกประการหนึ่ง พระสงฆ์ผู้ปฏิบัติดีมีศีลบริสุทธิ์ กลับถูกพวกขุนนางและบริวารกลั่นแกล้งต่าง ๆ นานา สังคมที่มีค่านิยมใหม่จะมองความดีเป็นคร่ำครึล้าสมัย จะให้ความสำคัญกับวัตถุภายนอก คือ ทรัพย์สินเงินทองมากกว่าความดี พุทธศาสนิกชนจะมองเห็นการพัฒนาทางด้านวัตถุดีกว่าการพัฒนาทางด้านจิตใจ จะเห็นได้ในแต่ละวัด ส่วนมากมีแต่การสร้างศาสนวัตถุ เช่น โบสถ์ ศาลา และกุฏิ เป็นส่วนใหญ่ พระสงฆ์ผู้ประพฤติปฏิบัติชอบ ด้วยพระธรรมวินัยก็จะลดน้อยลงไป ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าว ก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๑๒ “น้ำเต้าแห่งจมน้ำ” คือ คนพาลสันดานชั่วจะเฟื่องฟูรับรับการยกย่อง คนดีจะจมหายไป เพราะไม่ได้รับการยอมรับยก

^{๕๗} สุขพัฒน์ อนนทจักรย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๘๒-๔๘๓.

^{๕๘} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๒๗.

ย่อง จากสังคม และคุณงามความดีจะลดน้อยถอยลงไปเรื่อย ๆ ผู้คนในสังคมก็จะขาดคุณธรรม และศีลธรรม ไม่ปฏิบัติตามหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอย่างเคร่งครัด และปฏิบัติตนอยู่นอกกรอบ แสวงหาบุญนอกเขตพระพุทธศาสนา ดังที่เราเห็นกันอยู่ในปัจจุบันนี้

๓.๑.๑๓ ปริศนาธรรมพระสุบินที่ ๑๓ หินลอยน้ำ^{๕๕} หมายถึง แผ่นศิลาแท่งทึบใหญ่ ขนาดเรือขนดลอยน้ำเหมือนดังเรือ^{๖๐} ตามปกติแท่งหินศิลาใหญ่มีน้ำหนักมากต้องจมน้ำ ไม่สามารถลอยน้ำได้ แต่นี่หินศิลากลับลอยน้ำได้ ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธท่านายว่า ในอนาคตข้างหน้า พระราชาหรือผู้บริหารประเทศไม่ตั้งอยู่ในธรรม พระราชทานหรือแต่งตั้งยศให้แก่คนสกุลต่ำ และพวกนั้นจะเป็นใหญ่ พวกผู้ดีสกุลสูงจะไม่มีคนเคารพ แต่จะเคารพพวกคนสกุลต่ำที่มียศได้เป็นใหญ่ คนดีมีความรู้ความสามารถจะถูกทอดทิ้ง ไม่มีใครเชื่อถือ คนชั่วประจบสอพลอ คนทุจริตคดโกง จะได้รับการยกย่องในสังคม สนับสนุนให้เป็นผู้มีอำนาจ มีชื่อเสียงเกียรติยศ ผู้มีพวกพ้องบริวารมากเป็นผู้ผลักดันให้ได้รับตำแหน่งหน้าที่สำคัญ เช่น การบริหารประเทศ พวกเขาจะทุจริตในหน้าที่ ไม่มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปกรรม

อีกประการหนึ่ง พระสงฆ์บางสำนักยกตนหรือพระอาจารย์ของตนว่า เป็นพระอรหันต์ ซึ่งส่วนมากแล้วมีแต่อรหันต์แต่งตั้งหรือโฆษณา เพื่อหาแลกสักการะหวังผลประโยชน์ของตน

^{๕๕} พุ.ช. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๖๐} พุ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๓๒.

และบริวาร ซึ่งปรากฏเป็นข่าวไม่ได้อยู่เป็นประจำ ทำให้พุทธศาสนิกชนทั้งหลายเสื่อมศรัทธาลงไป^{๖๐}

จึงเปรียบเหมือนกับแผ่นดินใหญ่ล่อยน้ำ คือความชั่วเฟื่องฟูขึ้นแต่ความดีกลับจมหายไป ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

สืบสามเห็นทีร้น้อยนั้นล่อยน้ำ	ประหลาดล้าหลากใจที่ไหนฝัน
พระทรงญาณตรัสทนายพาลัน	ภยันนนั้นผู้มีศักดิ์จะรักพาล
จะยกย่องหมู่ญาติอันต่ำช้า	เป็นเสนาผู้ใหญ่ในสถาน
ให้ยศศักดิ์สืบสายเป็นนaylor	ได้ทวงทีพวกลพาลสำราญใจ ^{๖๒}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๑๓ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันผู้มีอำนาจบาตรใหญ่ในสังคม จะพากันหลงผิด คบค้าสมาคมกับพวกประจบสอพลอ พวกคนพาลโง่เขลาเบาปัญญา มาเป็นพวกพ้องบริวาร มอบหมายงานที่สำคัญ ๆ ให้ทำ และสนับสนุนให้ได้รับตำแหน่งหน้าที่การงานใหญ่โต มีอำนาจวาสนาบริวาร และมีอิทธิพล พวกเขาจะเบียดเบียนคนดีที่มีศีลธรรม ให้ได้รับความอับยศอดสู และคนดีมีศีลธรรม จะไม่ได้รับการยกย่องเคารพนับถือจากผู้คนในสังคม ผู้คนจะแสวงหาแต่วัตถุภายนอกและถือเงินเป็นใหญ่ จะไม่เคารพนับถือคุณค่าของความดีงาม ที่บุคคลนั้นได้ทำไว้กับสังคมส่วนรวม แต่มองว่าเป็นคนหัวโบราณ ไม่ทันสมัย ไม่พัฒนาเหมือนกับประเทศอื่นๆ และมองว่าเป็นตัวถ่วงความเจริญของพวกตน

อีกประการหนึ่ง พวกอลัชชีจะโฆษณายกพระสงฆ์นอกรีตขึ้นเป็นอรหันต์ เพื่อหวังผลประโยชน์ คือ ทรัพย์สินเงินทองต่าง ๆ ที่ได้มาจากการหลอกลวงเขา ผู้คนจะหลงเชื่อมีศรัทธา วิปริตผิดจากหลักธรรม พระสงฆ์ผู้ประพฤติปฏิบัติดีตามหลักพระธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า ก็จะปลีกตัวออกจากสังคมที่วุ่นวายไปอยู่ในป่า เพื่อแสวงหาความสงบสุขและความหลุดพ้น เพราะในสังคมมีแต่พวกอันธพาลก่อความชั่วร้าย ความวุ่นวายจนอยู่กันไม่เป็นสุข ถ้าพิจารณาเหตุการณ์ดังกล่าวก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๑๓ “แผ่นดินใหญ่ล่อยน้ำ” คือพวกอันธพาลสันดานชั่วจะเฟื่องฟูมีอำนาจในสังคม และคนชั่วจะคอยกลั่นแกล้งคนดีที่พวกตนไม่ชอบจนเขาทนอยู่ไม่ได้ คนดีจะหลีกเลี่ยงความชั่วร้ายในสังคมไปอยู่ในที่สงบ ซึ่งเป็นที่ไม่มีการแก่งแย่งชิงดีกัน ไม่มีความ

^{๖๐} สุขพัฒน์ อนันต์จารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๘๓.

^{๖๒} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๓๓.

วุ่นวาย และไม่มีการเบียดเบียนกัน และพระสงฆ์ผู้ไม่ยึดติดกับลาภ ยศ สรรเสริญ ก็จะปลีกตัวออกจากสังคม เพื่อแสวงหาความสงบและความหลุดพ้น

๓.๑.๑๔ ปรีชาธรรมพระสุบินที่ ๑๔ กบกลืนกินงูเห่า^{๖๓} หมายถึง กบและเขียดตัวเล็ก ๆ วังไถ่กัณฐ์เห่าตัวใหญ่^{๖๔} ตามปกติแล้วงูเห่าเป็นสัตว์มีพิษดุร้ายจับกบเขียดกินเป็นอาหารและสัตว์อื่นเป็นอาหาร แต่นี้กบเขียดไถ่กัณฐ์เห่าตัวใหญ่ ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธท้านายว่า ในอนาคตข้างหน้าคนประพฤติดีเยี่ยมในศีลธรรม พวกมนุษย์จะมีระคะจริตมาก ปล่อยตัวปล่อยใจตามอำนาจของกิเลส และตกอยู่ในอำนาจภรรยาเด็ก ๆ เงินทองข้าวของต่าง ๆ ภรรยาจะครอบครองผู้เดียว สามเณรถึงทรัพย์สินที่หามาได้นั้น ก็จะถูกภรรยาคำว่าต่าง ๆ นานา และกดขี่สามเณรให้อยู่ได้อำนาจของตน คนในสังคมจะกลับตาลปัตรผู้หญิงจะครอบครองความเป็นใหญ่ในโลก เพราะมีความมั่นใจว่า สิ่งใดผู้ชายทำได้ สิ่งนั้นผู้หญิงก็สามารถทำได้เช่นกัน ผู้ชายมีขี้ ผู้หญิงก็มีขี้ได้เช่นกัน เพราะว่าในยุคสมัยนี้ กฎหมายเอื้ออำนวยให้ผู้ชายและผู้หญิงมีสิทธิเสรีภาพทัดเทียมกัน ผู้หญิงจึงกล้าทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้ชายทำ

อีกประการหนึ่ง พระสงฆ์ที่มีบทบาทและมีชื่อเสียงในการเผยแผ่หลักธรรมคำสอน บรรยายธรรมหรือแสดงธรรม จะถูกโลกธรรม ๘ ประการ คือ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ครอบงำจิตใจ

^{๖๓} พ.ช. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๖๔} พ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๓๓.

เกิดอิฏฐารมณ์หลงในลาภสักการะ ถูกอารมณ์แห่งความรักความใคร่ในกามคุณ ๕ ครอบงำจิต จนหลงไปตามกระแสของโลก^{๖๕} พระสงฆ์บางรูปมีทรัพย์สินมากมาย และในการใช้จ่ายทรัพย์สิน เหล่านั้น ในบางครั้งก็ใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง ดังที่เราเห็นเป็นข่าวกันในปัจจุบันนี้

จึงเปรียบเหมือนกับกบไล่กินงูเงี้ยวใหญ่ คือ สัตว์ที่ไม่มีพิษภัยแต่กินสัตว์ที่มีพิษภัยมากได้ ดังนั้นกบปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

ลิส่ฝืนเห็นกบขบงูร้าย	แล้วกัศตายลัวงกินจนสิ้นได้
พระแถมโอรฐ์โปรดตรัสทำนายไป	ภายหน้าไซ้ร่หึงพาลจะร้ายชาย
ประมาทหมิ่นลั่นลมข่มให้กลัว	จะใช้ฝ่าต่างทาสดังมาดหมาย
ผัวสมานน้ำใจมิให้คลาย	อิหยังร้ายยิ่งลามคำรามรณ ^{๖๖}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๑๔ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันผู้หญิงมีความรู้ความสามารถและสิทธิ เสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย เพราะสังคมเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้รับการศึกษามากขึ้น ซึ่งแตกต่าง จากสมัยก่อนผู้หญิงจะไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน แต่ในปัจจุบันนี้ผู้หญิงมีความรู้จึงมีหน้าที่การทำงานทำ และบางคนก็มีตำแหน่งสูงในระดับผู้บริหาร เช่น นายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นต้น เพราะสังคมยอมรับว่าสิ่งใดที่ผู้ชายทำได้ผู้หญิงก็ทำได้ และผู้หญิงบางคน คิดจะหักหาญว่า เมื่อผู้ชายมีภรรยาหลายคนได้ ผู้หญิงก็มีสามีหลายคนได้เช่นกัน เมื่อคิดแบบนี้ จึงเกิดปัญหาตามมา คือ เกิดความหึงหวงชิงรักหักสวาทกัน มีการทำร้ายร่างกายและฆ่ากันตาย เพราะมีชู้ ในปัจจุบันนี้ไม่ว่าผู้ชายหรือผู้หญิงจะมีราคะมากขึ้น เพราะมีสื่อลามกมากมาย เช่น ตามหนังสือ แผ่นซีดี และตามอินเทอร์เน็ต สื่อเหล่านี้เป็นสิ่งยั่ววนให้เกิดการมอมเมาทางเพศ มากขึ้น จึงมีความเหลวไหล ปล่อยใจไปตามอำนาจของกิเลสตัณหาต่าง ๆ และมีความลุ่มหลง มัวเมาในกามคุณ ๕ อันเป็นสาเหตุของการทำความชั่ว

อีกประการหนึ่ง พระสงฆ์ที่มีชื่อเสียงเป็นที่เคารพนับถือศรัทธาของพุทธบริษัททั้งหลาย จะถูกโลกธรรม ๘ ประการเข้าครอบงำ ทำให้ใจเกิดอิฏฐารมณ์ มีอารมณ์แห่งความรักความใคร่ ในกามคุณ ๕ ประการ คือ ตาเห็นรูป หูได้ยินเสียง จมูกได้กลิ่น ลิ้นได้ลิ้มรส กายได้สัมผัส ทำให้หลงใหลในกิเลสทั้งหลาย ซึ่งเป็นการหลงไปตามกระแสของโลก ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ ดังกล่าวก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๑๔ “กบกินงูเงี้ยวใหญ่” คือ ภรรยาจะข่มขู่ตั้งตัวเป็นใหญ่มีอำนาจ

^{๖๕} สุขพัฒน์ อนนทจารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๘๔.

^{๖๖} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๓๗.

เหนือสามิ ใช้มารยาสาโดยทำให้สามิหลงใหล และพระสงฆ์ผู้หลงใหลในลาภ ยศ สรรเสริญ สุข จะถูกโลกธรรม ๘ เข้าครอบงำจิตให้ตกอยู่ในอำนาจของกิเลส คือ ความอยากมี ความอยากได้ และความอยากเป็น ซึ่งความอยากนี้ไม่มีที่สิ้นสุดตราบไคที่ยังตัดกิเลสไม่ได้

๓.๑.๑๕ ปรีศนาธรรมพระสุบินที่ ๑๕ หงส์ทองทั้งหลายแวดล้อมกา^{๖๗} หมายถึง พญาหงส์ทองเป็นบริวารกา ย่อมเข้าไปอยู่ภายในแวดล้อมกา^{๖๘} ปกติหงส์เป็นสัตว์ตระกูลสูงมีรูปร่างที่งดงามและมีขนขาวสะอาด แต่นี้กลับยอมลดตัวลงเป็นบริวารของกา ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธท่านายว่า ในอนาคตข้างหน้า พระราชาหรือผู้บริหารประเทศ จะไร้ความสามารถและไม่แคล้วคล้าในการรบ จะพระราชทานหรือแต่งตั้งยศแก่พวกไม่มีสกุลให้มีอิสริยยศและให้มีศถาบรรดาศักดิ์มาก เมื่อป้องกันภัยที่จะเกิดกับตนและราชสมบัติ พวกมีสกุลสูงหวังพึ่งพาพวกสกุลต่ำ จึงพากันปรนนิบัติ และยอมเป็นบริวารของพวกสกุลต่ำ ผู้คนในราชวงศ์สูง ๆ จะอ่อนแอหลง เพราะคนรอบข้าง และความประมาทของตน ระบบกษัตริย์จะอ่อนแอ คนดีมีชาติตระกูลจะไม่ได้รับการยกย่อง และสนับสนุนให้เป็นใหญ่ จะต้องจำยอมอยู่ใต้อำนาจของคนเลว จึงจะได้เป็นใหญ่ ซึ่งคนตระกูลต่ำได้รับตำแหน่งสำคัญ ๆ เช่น นักการเมือง เพราะมีการศึกษาสูง และได้รับการสนับสนุนจากคนในตระกูลสูงที่เป็นพวกพ้องพึ่งพาอาศัยกัน

^{๖๗} พุ.ชา. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๖๘} พุ.ชา.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๓๔.

อีกประการหนึ่ง พระสงฆ์ผู้บวชใหม่ยังมีใจที่บริสุทธิ์อยู่ จะถูกพวกทาสีลหลอก และจะช่วยกัน ยกยอปอปั้นให้เป็นพระอาจารย์ เป็นผู้ประพฤติดีปฏิบัติชอบ เพื่อให้คนทั้งหลายเกิด ศรัทธา และมาร่วมทำบุญกันกับพวกตนมาก ๆ เพื่อให้พวกตนนั้นได้รับผลประโยชน์ ในปัจจัย ๔ และลาภสักการะที่เกิดขึ้น^{๖๕} โดยใช้ศาสนาบังหน้าหลอกลวงเอาทรัพย์สินจากผู้ที่ยึดเชื่อ

จึงเปรียบเหมือนกับพญาหงส์เป็นบิรารกา คือผู้มีตระกูลสูงแต่ยอมอยู่ได้อ่านาจับใช้ คนพาลตระกูลต่ำ ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

อีกสิบห้าพันว่าหงส์ราชา	เข้าปนในฝูงกาน่างน
น้อมเคารพนบจนบแล้วยอมตน	เข้าระคนคบค้ากับกาพาล
องค์สมเด็จพระโอรสา	จึงเผยพุทธวาทีมีบรรหาร
ว่าผู้มีตระกูลนั้นจะบันดาล	พวกคนพาลจะยำยผู้ปรีชา
สันดานทาสชาติร้ายจะได้ดี	จะข่มจีผู้มีวงศ์เผ่าพงศา
คนผู้ปราชญ์จะหลีกตัวกลัววจา	พวกพาลาจะได้ดีไม่มีอาย ^{๖๖}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๑๕ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ คนมีชาติตระกูลต่ำ ก็สามารถพัฒนา ตนเอง ให้มีความรู้ ความสามารถ มีหน้าที่การงานในตำแหน่งสูง ๆ ได้ เหมือนกับคนมีชาติตระกูล ซึ่งผู้ที่มีตระกูลสูงศักดิ์บางคนจะไม่ได้รับการยกย่องสนับสนุนให้เป็นใหญ่ และพวกเขาจะยอมลดตัว ลงมาคบค้าสมาคมกับคนสกุลต่ำ เพราะคนในตระกูลต่ำจะยกฐานะของตนขึ้นมาด้วยการศึกษา คือในปัจจุบันนี้ ทางด้านการศึกษาจะไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ ผู้คนทั้งหลายจะมีสิทธิในการศึกษา เท่าเทียมกัน ถ้าหากมีเงินทุนในการจะศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็มีสิทธิที่จะศึกษาได้ ซึ่งผู้มีการศึกษาสูงจะได้รับการยอมรับจากสังคม เพราะว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในการทำ กิจกรรมต่าง ๆ บางคนรับราชการตำแหน่งสูง เป็น มียศเป็นนายพันฯ นายพลฯ ก็มี บางคนก็เป็น ผู้บริหารประเทศ และบางคนก็เป็นผู้บริหารธุรกิจระดับสูง เป็นผู้จัดการ หรือผู้อำนวยการ

ในปัจจุบันสังคมทั่วโลก และในสังคมไทยก็ยอมรับในเรื่องสิทธิเท่าเทียมกันนี้ เพราะยึดถือระบบประชาธิปไตยถึงแม้จะไม่เต็มใบก็ตาม คนในตระกูลต่ำถ้ามีความรู้สูง และมีความสามารถมากก็จะมีโอกาสขึ้นมารับตำแหน่งที่สำคัญ ๆ และมีอำนาจในการบริหารได้ ถ้าหากคนในตระกูลสูงศักดิ์หรือผู้มีอิทธิพลสนับสนุนให้คนในตระกูลต่ำที่มีความรู้ แต่ขาด

^{๖๕} สุขพัฒน์ อนนท์จารย์, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๘๕.

^{๖๖} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๔๐.

คุณธรรมมาบริหารบ้านเมืองก็จะเกิดความเสียหาย ประชาชนเกิดความเดือดร้อน เพราะใช้อำนาจในทางผิด ถ้าพิจารณาเหตุการณ์ดังกล่าวก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๑๕ “พญาหงส์เป็นบรืวารกา” คือคนตระกูลต่ำจะมีอำนาจ เพราะเงินและความรู้ และคนในตระกูลสูงบางคน จะลดตัวเป็นบรืวารให้สนับสนุนคนชั่ว เพื่อจะได้พึ่งพาอาศัยคนชั่วและหวังในผลประโยชน์

๓.๑.๑๖ ปรีสนาธรรมพระสุบินที่ ๑๖ เสือเหลืองกลั้วแพะ”^{๑๑} หมายถึง แกะพากันไล่กวดฝูงเสือเหลืองกัดกินเป็นอาหาร ส่วนเสือดาว เสือโคร่ง เห็นฝูงแกะก็พากันกลั้ววิ่งหนีหลบเข้าไปซ่อนตัวอยู่ในป่า”^{๑๒} ปกติเสือเป็นสัตว์ดุร้ายและเป็นเจ้าป่า ซึ่งบรรดาสัตว์ทั้งหลายเกรงกลัวอำนาจ แต่เสือกลับกลั้วฝูงแกะ ซึ่งผิดแปลกไปจากธรรมชาติ

พุทธทำนายว่า ในอนาคตข้างหน้า พระราชาหรือผู้บริหารไม่ต้องอยู่ในธรรม จะแต่งตั้งให้พวกไม่มีสกุลเป็นใหญ่ พวกคนมีสกุลจะตกทุกข์ได้ยาก ในระบบกษัตริย์และเจ้าขุนมูลนายจะถูกปลดล้าง ลูกจะปลดล้างพระคุณของพ่อแม่ ศิษย์จะปลดล้างบุญคุณของครู และผู้หญิงเห็นพระจะเดินชน ผู้คนทั้งหลายจะถือตนเป็นใหญ่ ไม่พอใจในระบบการปกครองแบบราชาธิปไตย ถือว่าทุกคนต้องอยู่ใต้กฎหมายเท่าเทียมกัน คุณธรรมอันดีงามและความกตัญญูกตเวทีจะลดน้อยลง ผู้คนจะเอาโรคเอาเปรียบซึ่งกันและกัน จะถือเอาผลประโยชน์ของตนและพวกพ้องเป็นใหญ่ จะแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นในการทำงานและการเงินกัน จะใช้เล่ห์เหลี่ยมกลโกงเอาทรัพย์สินเงินทอง

^{๑๑} พุ.ช. (ไทย) ๒๗/๗๗/๓๒.

^{๑๒} พุ.ช.อ. (ไทย) ๕๖/๗๗/๒๓๕.

ของผู้อื่นในทางทุจริตมิชอบ จะไม่มีความเกรงกลัวต่อบาปกรรม^{๓๓} และพวกคนพาลสันดานหยาบ จะไม่ตั้งอยู่ในหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า

จึงเปรียบเหมือนกับแพะไล่กินเลื้อ คือ คนพาลในตระกูลต่ำจะถือตนเป็นใหญ่ และจะมีอำนาจไม่เกรงกลัวใคร ไม่เคารพในพระสงฆ์ ดังนักปราชญ์ได้ประพันธ์เป็นกลอนว่า

สิบหกเห็นเนื้อสมันนั้นไล่เลื้อ	พยัคฆ์เบือเบือนหน้าเข้าป่าหาย
มีพระพุทธบรรหารประทานทาย	ว่าพวกศิษย์ทั้งหลายจะสู้ครู
จะหักหาญท่านผู้ใหญ่ให้เป็นน้อย	ลำทับถ้อยข่มคำรมขู่
ยก योगกายหมายประกาศอวดรู้	จะลบหลู่ขู่ซ้ำด้วยคำพาล
สงฆ์ทรงศีลบริสุทธิจะทรุดเศร้า	ผู้เป็นเจ้าจะหลีกหนีสถาน
ซึ่งบพิตรนิมิตเห็นสิบหกประการ	ไม่มีเหตุเภทพาลแก่พระองค์
จะได้แก่โลกทั้งหลายในภายหน้า	พึงจำไว้พิจารณาอย่าลืมหง
จะเลื่อมศูญเมธิกวีวงศ์	และฝูงหงส์พงศ์ประยูรตวรพราหมณ์
จะฟองฟูชมนิยมนิยหายาบ	แบกแต่บาปหาบนรกยกขึ้นหาม
อีกกองกรรมก็จะนำสนองตาม	จกลงหลังสุนัขตามเมื่อยามตาย
พระไตรรัตน์จะวิบัติเศร้าหม่นหมอง	ไม่ผูกผ่องแผ้วพาดสะอาตฉาย
ศักราชการพนั้นสองพันปลาย	จะต้องพุทธทำนายอย่างแน่นอน ^{๓๔}

ในพุทธทำนายข้อที่ ๑๖ ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันนี้ ผู้คนจะมีความกตัญญูคุณเวทียะมีน้อยถอยลง ประชาชนจะไม่รู้บุญคุณของเจ้าฟ้ามหากษัตริย์ ลูกจะไม่รู้บุญคุณของพ่อแม่ ศิษย์จะไม่รู้บุญคุณของครูอาจารย์ และผู้หญิงเห็นพระสงฆ์จะไม่ยำเกรง ผู้คนทั้งชายและหญิงจะลุ่มหลงมัวเมาในยศถาบรรดาศักดิ์ ความอยากเป็นใหญ่เป็นโต ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ แม้แต่เนรคุณทำร้ายผู้มีพระคุณก็ทำได้ โดยไม่เกรงกลัวบาปกรรม ผู้คนจะถือประโยชน์ส่วนตนเป็นใหญ่ ในการบริหารบ้านเมืองก็จะหาผลประโยชน์เพื่อตนและพวกพ้อง ดังที่กล่าวว่าการเมืองเป็นเรื่องของผลประโยชน์ ด้วยเหตุนี้จึงมีการชิงดีชิงเด่นกันเข้าไปบริหารบ้านเมือง เพื่อครอบงำผลประโยชน์ บางครั้งผู้มีอำนาจก็จะร่วมมือกันปฏิบัติ ทำรัฐประหาร และยึดอำนาจกลับตั้งสถาบัน

^{๓๓} สุขพัฒน์ อนนทจารย, ปริศนาปรัชญาธรรม, หน้า ๔๘๖.

^{๓๔} พระครูภาวนาโพธิคุณ, มรดกไทย มรดกธรรม, หน้า ๑๔๓.

กษัตริย์ ตามความต้องการของพวกเขา

อีกประการหนึ่ง ลูกจะลบล้างบุญคุณพ่อแม่ ศิษย์จะลบล้างบุญคุณครูอาจารย์ ทุกจะไม่ทำตามหน้าที่ของตนที่พึงกระทำ คุณธรรมความดีจะลดน้อยถอยลงไปเรื่อย ๆ คนชั่วจะมีมากขึ้น คนดีมีน้อยลง ถ้าพิจารณาในเหตุการณ์ดังกล่าวแล้ว ก็ตรงกับพุทธทำนายข้อที่ ๑๖ “พะไลกินเสือ” คือผู้มีสกุลสูงและมีอำนาจ จะถูกคนชั่วลบล้างให้หมดอำนาจ ลูกเนรคุณจะลบล้างพระคุณของพ่อแม่ ลูกศิษย์จะลบล้างบุญคุณของครูบาอาจารย์

ดังที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า ปัญหาของการเกิดพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ^๕ มีอยู่ ๓ ประเด็น คือ (๑) มนุษย์มีความเห็นแก่ตัวมาก โดยไม่คิดคำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้อื่น เช่น ในกรณีของพระเจ้าเสนทิโกศล ที่จะฆ่าสัตว์ทำพิธีบูชาญตามคำแนะนำของพราหมณ์ปุโรหิต ความเห็นแก่ตัวกลัวตาย จึงเป็นเหตุให้มีการเบียดเบียนทำร้ายสัตว์อื่น (๒) มนุษย์มีความกิเลสความอยากได้เกินประมาณ จึงเป็นเหตุทำให้พวกพราหมณ์ปุโรหิตกราบทูลความเท็จ เพื่อหวังทรัพย์สินเงินทอง และลาภสักการะจากการกลัวความในฝันของพระเจ้าปเสนทิโกศล (๓) ในสถานการณ์บ้านเมืองขณะนั้นไม่ปกติสุข และมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหา เกิดภัยต่าง ๆ ขึ้นในอนาคต ปัญหานี้ทำให้พระเจ้าปเสนทิโกศลวิตกกังวลในพระทัยมาก จึงเป็นเหตุให้เกิดพระสุบินนิมิตนี้^๕

๓.๒ สรุป

ปริศนาธรรมในพุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ ของพระเจ้าปเสนทิโกศล ผู้วิจัยสรุปได้ว่า มี ๓ ประเด็นใหญ่ ๆ คือ ทางการเมืองการปกครองและการบริหารประเทศ ทางเศรษฐกิจ และความเป็อยู่ของประชาชน และทางวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

๓.๒.๑ การเมืองการปกครองและการบริหารประเทศ

ในปริศนาธรรมในพุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ ของพระเจ้า ปเสนทิโกศล ผู้วิจัยเห็นว่า ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๔, ๕, ๘, ๑๒, ๑๓, ๑๕, ๑๖ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง การปกครองและการบริหารประเทศ ดังนี้

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๔ โคอ่อนเทียมแอกไถ คือ บุคคลที่อายุน้อยที่จบปริญญาใหม่ ๆ ยังไม่มีประสบการณ์ในการทำงาน แต่มีผู้ใหญ่ในการสนับสนุนมาเป็นผู้บริหารบ้านเมือง

^๕ พระศรีคัมภีร์ญาณ, “การศึกษาวิเคราะห์หลักจริยศาสตร์ในคัมภีร์พระพุทธศาสนา”, (งานวิจัยมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔). หน้า ๔๔.

หรือองค์กรต่าง ๆ การที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำงานนั้น เมื่อได้รับตำแหน่งผู้บริหารในระดับสูงย่อมมีโอกาสผิดพลาดในการทำงานได้ง่าย

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๕. ม้าตัวเดียวมีสองปาก คือ ผู้ตัดสินคดีความบางคนจะกินสินบนทั้งฝ่ายโจทก์และฝ่ายจำเลย เพราะไม่มีความยุติธรรม เห็นแก่อำิสสินบน จึงตัดสินคดีด้วยอคติ มีความลำเอียง บางครั้งในการตัดสินคดีความ ก็จะตัดสินคดีให้ผู้กระทำผิดเป็นฝ่ายชนะคดี เพราะเห็นแก่เงินสินบนที่เขาให้

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๘ ขอบสระมีน้ำใสตรงกลางสระน้ำขุ่น คือ การปกครองและการบริหารในเมืองหลวงจะเกิดความวุ่นวาย เพราะผู้บริหารทุจริต คอร์รัปชั่น ทำให้ประชาชนผู้รักความยุติธรรมทนอยู่ในเมืองไม่ได้ ต้องย้ายถิ่นฐานไปอยู่ชานเมือง หรือรอบเมืองที่มีความสงบเพื่อหนีความไม่เป็นธรรม และความวุ่นวายไปอยู่นอกเมืองที่ห่างไกลจากสังคม

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑๒ น้ำเต้าแห่งจมน้ำ คือ คนดีมีศีลธรรมจะถูกคนพาลขจัดออกจากสังคม นักปราชญ์ราชบัณฑิตทั้งหลาย จะถูกคนชั่วหรือนักการเมืองบางคนที่มียศถาบรรดาศักดิ์และมีบริวารมากใส่ร้ายป้ายสี เพื่อให้สังคมเข้าใจผิด และเพื่อเปิดโอกาสให้ตนและพวกพ้องแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ คนดีจะทนอยู่ไม่ได้ต้องหลีกหนีจากสังคมไปอยู่ในที่สงบ

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑๓. แผ่นหินใหญ่ลอยน้ำ คือ คนชั่วจะเฟื่องฟูได้ดี นักปราชญ์ราชบัณฑิตคนดีจะถูกทอดทิ้งไม่มีใครให้ความเคารพนับถือ คนทุจริตคิดคดบางคนจะได้รับการยกย่องในสังคม ผู้คนจะสนับสนุนให้มีอำนาจในตำแหน่งหน้าที่สำคัญ ๆ เช่น ในการบริหารบ้านเมือง เมื่อพวกเขาเหล่านี้มีอำนาจก็จะบริหารบ้านเมืองในทางที่ผิด คือ ทุจริตคอร์รัปชั่นในหน้าที่การงาน

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑๕ พญาหงส์เป็นบริวารกา คือ บุคคลในตระกูลสูงบางคนจะยอมลดตัวลงมาคบคนชั่วตระกูลต่ำ ที่มีอำนาจมีทรัพย์สิน เพื่อผลประโยชน์และความอยู่รอดของตน คนผู้มีชาติตระกูลดีจะไม่ได้รับการยกย่องและสนับสนุนให้เป็นใหญ่ในสังคม แต่คนในตระกูลต่ำบางคนที่มีความรู้ความสามารถจะได้รับการยกย่องจากคนชั่วที่มีทรัพย์สินมาก และคนชั่วจะสนับสนุนให้เป็นใหญ่ คนในตระกูลสูงศักดิ์ผู้หวังมีอำนาจยศถาบรรดาศักดิ์จึงยอมลดตัวมาเป็นพวกบริวารคนในตระกูลต่ำ เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ร่วมกัน

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑๖ แพะไล่กินเสือ คือ คนในตระกูลเจ้าผู้มียศอำนาจบางคนจะถูกคนชั่วที่มีเงินและมีอำนาจย่ำยีให้สิ้นอำนาจ ในระบบกษัตริย์และเจ้าขุนมูลนายจะถูกปล้นปลุกจะปล้นปล้นบุญคุณของพ่อแม่ ศิษย์จะปล้นปล้นบุญคุณของครูอาจารย์ ผู้คนจะถือความคิดของตนเป็นใหญ่ ไม่ชอบระบบการปกครองแบบราชาธิปไตย เพราะถือว่าทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกัน

๓.๒.๒ เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชน

ในปรีชาธรรมในพุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ ของพระเจ้าปเสนทิโกศล ผู้วิจัยเห็นว่า ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑, ๘ มีเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจความเป็นอยู่ของประชาชน ดังนี้

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑ โคดำล่าสัน ๔ ตัว วิ่งมาจากทิศทั้ง ๔ ทำท่าจะชนกัน แต่กลับไม่ได้ชนกัน และถอยหลังห่างออกจากกันหายไปบนทิศทั้ง ๔ คือ เมื่อถึงฤดูฝนฟ้ามีดครึ้มทำท่าจะตก แต่ฝนก็ไม่ยอมตก ซึ่งดินฟ้าอากาศจะไม่เป็นไปตามฤดูกาล หนาวอบบางครั้งฝนก็ตก หนาวหนาวบางครั้งก็ร้อน หรือหน้าฝนก็ตกหนักจนน้ำท่วม ทำให้พืชในไร่นา และบ้านเรือนเสียหายเป็นจำนวนมาก ดังที่เราได้เห็นในปัจจุบันนี้

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๘ โองใหญ่ น้ำล้น โองเล็ก น้ำแห้ง ขอด คือ คนรวยก็จะรวยล้น คนยากจนก็จนไม่มีอะไรเลย ประเทศใหญ่ ๆ บางประเทศที่เป็นมหาอำนาจทางการเมืองและทางเศรษฐกิจก็จะอำนาจระหว่างรัฐเอารัดเอาเปรียบประเทศเล็ก ๆ ส่วนประเทศเล็ก ๆ ก็จะเรียกเก็บภาษีจากราษฎรเข้ารัฐมาก ๆ คนที่มีโอกาสเข้าไปบริหารบ้านเมือง ก็คือคนรวยหรือพวกนายทุน ซึ่งพวกนายทุนบางคนก็ลงทุนมหาศาลในการซื้อเสียง เพื่อให้ได้ชัยชนะในการเลือกตั้ง และได้เข้าไปนั่งอยู่ในสภาเป็นรัฐมนตรีว่าการในกระทรวงต่าง ๆ เมื่อเข้าไปบริหารประเทศแล้ว ก็จะหาทางทุจริตคอร์รัปชันในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อกอบโกยเอาทรัพย์สินของส่วนรวมมาเป็นของตน

๓.๒.๓ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

ในปรีชาธรรมในพุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ ของพระเจ้าปเสนทิโกศล ผู้วิจัยเห็นว่า ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๒, ๓, ๖, ๗, ๑๐, ๑๑, ๑๔ มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๒ ต้นไม้แรกุ่นแต่มีผล คือ ผู้หญิงจะมีระดูและมีลูกตั้งแต่อายุยังน้อย ยังไม่เป็นสาวเต็มตัว แต่อยากมีเพศสัมพันธ์ และแต่งงานก่อนวัยอันควร ผู้หญิงสมัยก่อนจะรักนวลสงวนตัว ไม่ชิงสุกก่อนห่าม ในสมัยก่อนผู้ชายจะเป็นฝ่ายตามจีบผู้หญิง แต่ทุกวันนี้ผู้หญิงจะตามจีบผู้ชาย และร่วมหลับนอนกับผู้ชายถือเป็นธรรมดา เมื่อสมัยก่อนผู้หญิงอายุอย่างน้อย ๑๘ ปี จึงจะมีลูก ปัจจุบันนี้ผู้หญิงอายุ ๑๔-๑๕ ยังไม่เป็นนางสาวก็มีลูกแล้ว

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๓ แม่โคกินน้ำนมลูก คือ พ่อแม่จะอาศัยขอลูกกิน ความกตัญญูกตเวทิตะของลูกจะลดลง ลูกบางคนพ่อแม่แก่ชราทำมาหากินไม่ได้ พ่อแม่หวังจะพึ่งพาอาศัยลูกให้เลี้ยงดู แต่ลูกกลับไม่เหลียวแลเอาใจใส่เลย ลูกบางคนยังขับไล่พ่อแม่ให้ออกไปจากบ้าน หรือบางคนก็นำพ่อแม่ไปไว้ที่บ้านพักคนชรา ซึ่งพบเห็นกันมากในปัจจุบันนี้

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๖ สุนัขถ่ายใส่ถาดทองคำ คือ ผู้หญิงที่สูงศักดิ์จะได้สามีต่ำต้อย ต้อยศักดิ์ คนในตระกูลสูงจะตกต่ำจะคบค้าสมาคมกับคนพาล จะสนับสนุนคนพาลตระกูลต่ำที่มีเงินให้มีอำนาจในการบริหารประเทศ คนตระกูลต่ำจะยกฐานะของตนขึ้นด้วยการศึกษา

เพราะผู้ที่มีการศึกษาคดี มีหน้าที่การงานดี และมีทรัพย์สิน คนในสังคมก็จะยอมรับ

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๙ พันเชือกหนังให้หมาแทะกิน คือ ภรรยาจะตั้งตัวเป็นใหญ่ในบ้าน จะข่มขู่สามีให้อยู่ได้อำนาจของตน จะใช้มารยาสาโลหโลกให้สามีลุ่มหลง และจะเอาทรัพย์สินที่สามีหามาได้ด้วยความลำบาก ไปจับจ่ายในสิ่งที่ไม่จำเป็น เช่น ซื้อเครื่องสำอาง เครื่องประดับแต่งตัว เทียวเตร่ในสถานที่เร่ร่อนต่าง ๆ จะคบชู้ผู้ชายและบำเรอด้วยทรัพย์สินต่าง ๆ สามีทำงานหาทรัพย์สินมาได้มากเท่าไรภรรยาก็ไม่พอใช้

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑๐ หุงข้าวสุก ๆ ดิบ ๆ และแฉะ ๆ ปนกัน คือ ในสังคมมนุษย์ จะเกิดความแตกแยกทางด้านความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรม พุทธบริษัททั้งหลายจะไม่ตั้งอยู่ในศีลธรรมอันดีงาม ผู้คนแตกแยกกันเป็นก๊กเป็นเหล่า เห็นผิดเป็นชอบ คนมีความซื่อสัตย์ มีความกตัญญูกตเวที จะถูกสังคมมองว่าเป็นคนโง่เงา โบราณมฉายไม่ทันสมัย พระสงฆ์ที่ตั้งอยู่พระธรรมวินัยที่ดียามจะถูกมองข้าม ถ้าใครมีวิธีการ โกงที่แยบยลกลับได้รับการเชื่อถือเป็นคนฉลาด พระสงฆ์ที่มีความคิดคล้อยตามกิเลสสังคม จะได้รับความเลื่อมใสศรัทธามาก

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑๑ แก่นจันทน์แลกนมบูด คือ พุทธบริษัท ๔ จะมองไม่เห็นคุณค่าของพระสัทธรรมที่พระพุทธเจ้าตรัสสอนไว้ จะเอาพระสัทธรรมออกเร่ขายหาเงิน จะไม่นำพระธรรมคำสั่งสอนไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุธรรมเข้าถึงนิพพาน แต่จะเอาไปเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพเพื่อหาเงินด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดวิปัสสนาพาณิชย์ คือ การปฏิบัติธรรมเพื่อหาแลกสักการะ เทศนาพาณิชย์ การเทศน์เพื่อเรียกร้องเอาเงินค่าภัณฑ์เทศน์ และจัดสร้างวัดอุ้มงคลต่าง ๆ เพื่อขายเป็นสินค้าหรือเป็นพุทธพาณิชย์

ในพุทธทำนาย ข้อที่ ๑๔ กบไล่กินงูเงี้ยวใหญ่ คือ ในสังคมปัจจุบันนี้ผู้หญิงมีความรู้ความสามารถมาก และสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับผู้ชาย เพราะสังคมเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้รับการศึกษามากขึ้น บางคนมีตำแหน่งหน้าที่การงานระดับผู้บริหาร เช่น เป็นนายกรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กำนัน และเป็นผู้ใหญ่บ้านก็ ผู้หญิงบางคนจึงมีอำนาจมากกว่าผู้ชาย

ในปริศนาธรรมในพุทธทำนายพระสุบินนิมิต ๑๖ ข้อ ของพระเจ้าปเสนทิโกศลนี้ จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับภัยพิบัติต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นกับโลกมนุษย์ ซึ่งพระพุทธเจ้าได้ตรัสทำนายไว้เพื่อเป็นสิ่งเตือนสติให้มนุษย์ไม่ประมาทในธรรม และให้ตั้งอยู่ในหลักมนุษยธรรม ศีล ๕ ข้อ คือ เว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจากการลักทรัพย์ เว้นจากการประพฤติดิฉินกาม เว้นจากการพูดเท็จ เว้นจากการเสพของมึนเมา ธรรม ๕ ข้อ คือ มีเมตตา มีอาชีพสุจริต มีความสันโดษในกาม

มีวาจาสัตย์ มีสติสัมปชัญญะ และจะต้องปฏิบัติในหลักกุศลกรรมบถ ๑๐ ประการ คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติดิฉินกาม ไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดเพ้อเจ้อ ไม่มีความโลภ ไม่มีความโกรธ และไม่มีความเห็นผิด ถ้าหากมนุษย์ทั่วโลกประพฤติปฏิบัติ ตั้งอยู่ในหลักมนุษยธรรม สิบ ๕ ข้อ ธรรม ๕ ข้อ และหลักกรรมในกุศลกรรมบถ ๑๐ ประการ ก็จะช่วยป้องกันภัยพิบัติต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น ไม่ว่าภัยทางการเมืองการปกครอง ภัยทางธรรมชาติ และภัยทางวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณี ที่จะเกิดขึ้นกับ โลกมนุษย์ทั้งในปัจจุบัน และในอนาคตข้างหน้า